

LAPINKÄVIJÄ

Sateenkaari Ropin maisemissa

Poluttakin perille
www.lapinkavijat.fi

HELSINGIN SEUDUN
LAPINKÄVIJÄT RY

3/2021

Helsingin Seudun Lapinkävijät ry:n jäsenlehti

Karjakaivon alamaja
WGS84 60° 17.911' 24° 35.090'

Karjakaivon ylämaja
WGS84 60° 17.873' 24° 35.004'

Kukasmaja
WGS84 67° 42.708' 24° 19.830'

Goados
WGS84 67° 42.679' 24° 19.823'

www.lapinkavijat.fi

Kansikuva: *Raija Hentman*
Sateenkaari Ropin maisemissa

Olemme Facebookissa
Helsingin Seudun Lapinkävijät

ISSN 0788 - 625X

Olemme Instagramissa
helsinginseudunlapinkavijat

Sisältö

3	Pääkirjoitus	31	Saariselällä syysretkellä 1982
5	Toiminta	37	Kittilän Kukasjärven myytti- nen menneisyys
10	Loma	42	Niestasäkki
11	Matkojen peruutusehdot	42	Rinkan pohjalta
12	Ajankohtaista	46	Yhdistystiedote
13	Menneitä		
23	Tietoaivi		
26	Syysvaellus Hossan kansallis- puistossa 19.-25.10.2017		

PKIRJOITUS

Retkeilyssä ja vaeltamisessa yksi koukuttava tekijä on selviämiskokemus. Ensimmäistä vaellustaan tekeväälle jo retki sinällään on jännittävä ja siitä saa selviämiskokemuksen. Kun tekee useampia vaelluksia, niin tulee vastoinikäymiä ja niistä selviäminen tuntuu jälkikäteen hienolta. Taitojen ja kokemuksen karttuessa retkeilijä alkaa tavoitella haastavampia kohteita ja harrastuksessa säilyy jännitys sekä haasteellisuus.

Järjestönä olemme tarjonneet haastavia talkoita jäsenille. Aikoinaan on ollut mm. Tunturiluutaa ja Kukasjärven talkoita. Yhteiset ponnistukset ja niissä onnistuminen on hitsannut porukkaa yhteen. Me hieman nuoremmat tai uudemmat jäsenet emme ole näihin haastaviin talkoisiin ehtineet eikä yhdistyksellä ole vastaavia suunnitelmissa ainakaan tälle vuodelle. Onneksi pienemmistäkin talkoista ja tapahtumien järjestelyistä saa selviämiskokemuksia ja yhteisöllisyyden tunnetta. Yhdistyksen Nuku yö ulkona-tapahtumien järjestelyissä on mukavasti haastetta, samoin polttopuu- ja siivoustalkoissa. Kukasjärven huolto- ja talkooviikoilla ehtii haasteiden lisäksi tutustua muihin paikalla oleviin jäseniin. Myös retkillä yhteisöllisyys vahvistuu. Mitä pidempi retki, sitä paremmin ehtii tutustumaan. Kannattaa siis lähteä rohkeasti talkoisiin ja tapahtumiin, näin tapaa uusia ystäviä ja löytää itsestään uusia puolia sekä oppii uusia taitoja.

Nykyään sanotaan, että moka on lahja. Ehkäpä, ainakaan retkistä, joilla kaikki on mennyt hienosti, ei juurikaan kerrota tarinoita. Vastoinkäymisistä ja haasteista sekä niistä selviämisestä sen sijaan riittää kerrottavaa. Tuulta päin! Talvi on tulossa.

Markus Pyhälä, pj
markus.pyhala(at)lapinkavijat.fi

Ilmestyy neljä kertaa vuodessa: helmikuun puolivälissä, toukokuun puolivälissä, syyskuun alussa ja joulukuun alussa

Vastaava toimittaja: *Soile Taskinen,* tiedotustk(at)lapinkavijat.fi

Tiedotustoimikunta: *Reijo Blomberg,*
Raija Hentman, Sakari Palo.

Taitto: *Sakari Palo*

Aineisto: seuraavaan lehteen 1.11.2021 mennessä
lehti(at)lapinkavijat.fi

Ilmoitukset:

1/1 sivu	200 €
1/2 sivua	110 €
1/4 sivua	60 €

Neljästä peräkkäin julkaistusta samasta ilmoituksesta veloitetaan vain kolmen hinta. Mediakortti osoitteessa, www.lapinkavijat.fi

Painopaikka: TKP Print-Vantaa
Kielotie 20, 01300 Vantaa,
(09) 415 9 5400

Pankkiyhteys:

Nordea FI18 2142 1800 0138 42
Ei jäsenmaksuja tälle tilille.

Viitteet:

Karjakaivon käyttömaksut	1999
Kukasmajan käyttömaksut	1025
Goados-kodan käyttömaksut	1038
Varustevuokrat	123

MobilePay numerot:

Karjakaivon käyttömaksut	19993
Goados-kodan käyttömaksut	23747
Kukasmajan käyttömaksut	94700
Varustevuokrat	77448

SAKARI PALO

Sipoonkorpi 23.9.2019

Haluatko liittyä jäseneksi

www.lapinkavijat.fi>Jäseneksikö ?>Liittymislomake

Tai ota yhteys:
[jasenasiat\(at\)lapinkavijat.fi](mailto:jasenasiat(at)lapinkavijat.fi)

Helsingin Seudun Lapinkävijät noudattavat järjestämässään tilaisuuksissa yleisiä korona-ohjeita. Tarkista eri tapahtumien tilanne tapahtuman vastuhenkilöltä.

SYYSKUU

SYYSKUU

SYYSKUU

SYYSKUU

La-su 25.–26.9. Linturetki Hankoon

Tähän aikaan lintuparvet suuntaavat etelään ja me suuntaamme Hankoniemelle, joka sijaitsee vilkkaalla muuttoreitillä. Menomatalla tutustutaan reitin varren lintukohteisiin. Yövyimme Hangossa ja sunnuntaina tutustumme Tulliniemen luonnonsuojelualueeseen ja Haliaksen lintuasemaan, jossa rengastuskausi on kiivaimmillaan.

Matkaan lähdetään kimppekyydein ja kyydinantaja sopii kyytiläisten kanssa maksusta. Lapinkävijöiden suosittelema kilometrikorvaus on 0,25 € (kilometrit x 0,25 € jaettuna autossa matkustavien määrällä mukaan lukien kuljettaja). On toivottavaa, että matkaan lähdetään täysin autoin, sillä joidenkin lintukohteiden parkkipaikat ovat erittäin pieniä ja liikkeellä on varmasti muitakin linnuista kiinnostuneita kuin me. Mukaan mahtuu 15 osanottajaa. Oppaanamme toimii FT Juha Tiainen.

Hangossa yövytään Viking motellissa. Majoituskulut ja opastetun lintuasemaan tutustumisen maksu maksetaan 31.8. mennessä. Majoituksesta riippuen hinta on 48–60 €. Osanottomaksun lasku, kokoontumisohjeet, reittitiedot sekä majoittumista ym. koskevat tiedot lähetetään ilmoittautuneille sähköpostitse.

Ilmoittautumiset vastaanottaa Raija Hentman, ensisijaisesti sähköpostiosoitteeseen [raija.hentman\(at\)nic.fi](mailto:raija.hentman(at)nic.fi). Vain jos sähköpostia ei ole käytössä, ilmoittautua voi tekstiviestillä numeroon 0400 380 606. Retki on täynnä, kysy peruutuspaikkoja.

LOKAKUU

LOKAKUU

LOKAKUU

LOKAKUU

La 2.10. klo 10–16 Syyssiivous ja sauna Karjakaivolla

Tehdään peruspesut ylä- ja alamajalla sekä siistitään ympäristöä.

Osallistujille tarjotaan hernesoppaa, myös kasvis versiona. Omaa evästä voi ottaa mukaan, tee/kahvi ja pullaa on. Saunomismahdollisuus vuoroista sopien, alueellinen ohjeistus otetaan huomioon.

Vastuuhenkilö: *Kaisa Peuramäki*, 050 353 7637.

Ke 6.10. klo 18–20 Kerhoilta: Ihmeellinen Islanti

Pasilan kirjaston II kerroksen auditorio, Rautatieläisenkatu 8, sisäänkäynti Kellosilta 9:n puolelta

Tuskinpa kellekään on epäselvää, että Islannin luonto on ihmeellinen. Saari sijaitsee kahden toisistaan hitaasti erkanevan mannerlaatan kohdalla, siellä on jäätiköitä ja useita ajoittain laavaa ja tuhkaa sylkeviä tulivuoria, karuakin karumpia laavahiekkakenttiä ja paikoin uskomatonta rehevyyttä. Maa on linnuista, kalastuksesta, geologiasta ja kasveista kiinnostuneiden paratiisi.

Kerhoillassa *Raija Hentman* esittää omia ja *Taina Tervahartian* kuvia tarjoten pienen kurkistuksen tähän maailmaan. Vastuuhenkilönä *Taina Tervahartiala*, 050 554 4432.

Pe-su 8.–10.10. Viikonloppuvaellus

Vuoden 2021 viikonloppuvaellus tehdään Hämeen Ilvesreitillä Pääjärven ja Räyskälän maastoissa. Yövyimme nuotiopaikoilla omin majoittein. Mukaan otetaan viikonlopun retkivarustus ja ruuat. Vettä hankimme lähempää. Perjantain majoitus on lähtöpaikan lähistöllä, lauantaina vaelletaan vajaat 20 km ja sunnuntaina noin 10 km. Matkaamme lähtöpaikkaan Pääjärven retkeilyalueelle kimppekyydein. Julkisilla tulevien kyyti lähtee Jokelan asemalta 8.10. klo 17.30. Autolla tulevat saavat ohjeet lähtöpisteeseen ilmoittautuessaan. Ilmoittautumiset ja lisätiedustelut 28.9. mennessä *Markus Pyhälä*, markus.pyhala(at)lapinkavijat.fi, 040 419 0967. Kerro ilmoittautumisen yhteydessä tuletko autolla (mistä?) vai tarvitsetko kyytiä (Jokelan asemalta vai muualta?).

La 23.10. klo 10–16 Puutalkoot ja sauna Karjakaivolla

Puuhommia, vastuuhenkilöä kaivataan. Vastuutonta tapahtumaa lapinkävijöillä ei ole tähän mennessä ollut. Ilmoittaudu vastaavaksi sähköpostilla talkootk(at)lapinkavijat.fi tai puhelimella 050 353 7637, *Kaisa Peuramäki*.

MARRASKUU MARRASKUU MARRASKUU MARRASKUU

Ke 3.11. klo 18–20 Syyskokous ja kerhoilta: Pääkaupunkiseudun luonnosta ja sen kuvaamisesta

Pasilan kirjaston 2. kerroksen auditorio, Rautatieläisenkatu 8, sisäänkäynti Kellosilta 9:n puolelta

Tila käytettävissä klo 17.30 alkaen ja kokous alkaa klo 18.00. Syyskokouksessa käsitellään sääntöjen määräämät asiat, valitaan hallituksen jäsenet erovuoroisten tilalle ja toiminnan tarkastajat, käsitellään vuoden 2022 toimintasuunnitelma ja talousarvio sekä päätetään vuoden 2022 jäsenmaksun suuruudesta. Virallisen kokouksen jälkeen nautitaan luontokuvista ja esityksestä.

Biologi ja luontokuvaaja *Antti Koli* kertoo pääkaupunkiseutumme luonnosta ja sen kuvaamisesta. Häneltä on 2019 ilmestynyt kirjat Bussikortilla luontoon ja 2021 Tarkkaile lähiluonnon eläimiä, joiden aiheet ovat illan esityksen pohjana. Esitys sivuaa myös tänä vuonna ilmestynyttä kirjaa Retkeilijän vuodenaajat. Vuodenaikoihin liittyen kuulemme tarinoita keväisistä Vuosaaren käärmeistä, joita Antti Koli on tarkkaillut ja kuvannut useat vuodet. Lisäksi meille on luvassa vinkkejä, miten omilla kännyköillämme ja tavallisilla kameroillamme saisimme paremmin taltioitua luontoa ympäriltämme. Kokeneimmatkin pääkaupunkiseudun lähimaastossa liikkujat saavat uutta kuultavaa ja ennen kaikkea nähtävää Antti Kolin esityksestä, kuuluuhan hän Suomen luontovalokuvaajien kärkikastiin.

Esityksen jälkeen meillä on mahdollisuus ostaa Antti Kolin kirjoista ainakin Bussikortilla luontoon, Retkeilijän vuodenaajat (á 20 €) tai Tarkkaile lähiluonnon eläimiä käteisellä tai tilisiirrolla.

Tilaisuuden järjestelyissä noudatetaan sen hetkisiä koronaohjeita. Kerhoilta on avoin kaikille.

Vastuuhenkilö: *Taina Tervahartiala*, 050 554 4432.

Su 14.11. Lähiluontoretki Laajasaloon ja Jollakseen

Kokoonnumme Herttoniemen metroaseman R-kioskilla klo 11, josta ajamme lyhyen matkan bussilla. Kävely aloitetaan Kuu-kiventien alusta Laajasalontien ylittävän sillan kupeesta. Retki jakaantuu kahteen osaan. Laajasalo-osuus kestää n. 3 tuntia (kävelyä n. 7 km), jonka jälkeen voi lopettaa ja hypätä busiin. Paikka sijaitsee Laajasalontien ja Hevossalmentien risteyksessä.

Halukkaiden kanssa jatkamme Jollakseen, jossa kuljemme suunnilleen samanpituisen matkan kuin Laajasalossa. Retki päättyy bussipysäkillä, josta on yhteys Herttoniemen metroasemalle. Kaupunkiulkoiluvarustuksella ja riittäväillä eväillä pärjää mainiosti. Luontokokemuksien lisäksi kohtaamme kulttuuri-, sota- ja poliittista historiaa sekä kasvavan kaupungin paineen luontoa kohtaan. Vastuuhenkilö *Juha Karsikas*, 040 548 1250, [juha.karsikas\(at\)icloud.com](mailto:juha.karsikas(at)icloud.com)

La 20.11 klo 14–18 Sauna Karjakaivolla

Naisten ja miesten vuorot. Ilmoittaudu lämmitys vastaavaksi [talkootk\(at\)lapinkavijat.fi](mailto:talkootk(at)lapinkavijat.fi) tai puhelimitse, 050 353 7637

Kaisa Peuramäki.

La 27.11. klo 12–16 Pikkujoulut Poliisien majalla

Länsiulapantie 6 Lauttasaari

Vietämme pikkujouluja Poliisien kesäkodin saunoilla Lauttasaarissa. Päiväohjelmassa yhdessäoloa, grilliruokaa, salaatteja, kahvittelua ja yhteistä ohjelmaa. Leikkimielisiä kilpailuja, niin lapsille kuin aikuisille. Maahinen on tulossa tapaamaan lapsia taas ja tuo yllätyspussukoita heille. Emme tänäkään vuonna kerää joululahjoja vaan toimimme ympäristövastuullisesti.

Omat pefletit ja ruokailuastiat mukaan sekä saunakampeet, jos osallistutte saunomiseen.

Poliisien kesäkodin saunojen yhteyteen on rakennettu uusi hieno laiturit, johon tulee vielä hienot valaistukset kaiteisiin ja merenpohjaan sekä tukevammat portaat veteen kuin siellä oli.

Ilmoittautumisen yhteydessä ilmoita osallistujien nimet, onko aikuinen / lapsi oletko osallistumassa vain ulkotapahtumaan, vai myös saunomiseen, erikoisruokavaliot ja allergiat.

Autolla pääsee rantaan saakka saunoille, kun kierrät Poliisien kesäkodin päärakennuksen taakse. Bussi 22 tuo lähelle. Osallistumismaksu 10 € aikuisilta, lapset ilmaiseksi.

Ilmoittautumiset 21.11. mennessä *Marja Luhtalalle*, ensisijaisesti sähköpostilla *luhtalamarja(at)gmail.com* tai 045 264 3901.

JOULUKUU

JOULUKUU

JOULUKUU

JOULUKUU

Ma 6.12. klo 11.00 Itsenäisyyspäivän kävely

Aloitamme kävelyn Haltian parkkipaikalta bussin tulon jälkeen. Kohteena Karjakaivon lähimetsät ja sieltä saunomaan Karjakaivolle. Kesto n. 3 tuntia. Mukaan tarvitset eväät, juomaa, saunavarusteet ja lampun. Vastuuhenkilö ja bussin aikataulutiedot ilmoitetaan netissä lähempänä tapahtumaa.

La 11.12. klo 10–17 Karjakaivon talkoot, joulusauna ja -puuro

Puuhommia ja muuta tekemistä, jotkut ovat onnistuneet poimimaan suppilovahveroitakin. Hyräilyä voi harrastaa ja laulaa yhdessä. Otetaan toisemme ja alueellinen ohjeistus huomioon. Avannon voi tehdä, josko jääpeite on jo muodostunut.

Omaa evästä mukaan. Saunan jälkeen saadaan joulupuuroa, tee tai kahvi. Omassa repussa voi tuoda tarjottavaa toisillekin. Vastuuhenkilö: *Kaisa Peuramäki*, 050 353 7637.

LOMA

LOMA

LOMA

LOMA

LOMA

Lomaviikoille ja vaelluksille osallistuminen edellyttää joko HSL:n tai yhteistyökumppaniyhdistysten jäsenyyttä.

Ylläksen hiihtoviikko Äkäslompolossa 1.–10.4.2022

Ylläksen maisemat kutsuvat jälleen kiertämään tuntureita. Majoituspaikoissa Ylläskieppi (Kieppi 3 ja 4) sekä Risto Joensuu (Vimpa, Kielas, rivitalon pääty) on 34 petipaikkaa. Huoneet ovat pääosin 2hh, osa 3hh ja osa parvipaikalla. Pyyhkeet ja liinavaatteet kuuluvat majoitukseen. Jokaisessa majapaikassa on sauna, suihku, 1–2 wc:tä, perusastiasto, ruoan valmistukseen tarvittava välineistö, jääkaappi ja TV.

Matkan hinta on 400–450 € sisältäen junamatkat Hki–Kolari–Hki makuupaikalla ja bussikuljetuksen Kolari–Äkäslompolo–Kolari sekä majoituksen. Hinta täsmentyy, kun VR antaa tietoja. Maksutiedot ilmoitetaan osallistujille tammikuussa.

Ylläshuminan ruokatarjous (7 vrk): aamiainen ja päivällinen 434 €, aamiainen 147 €, päivällinen 308 €. Alle 13-vuotiaat puoleen hintaan. Kerro ilmoittautumisen yhteydessä, valitsetko jonkin Ylläshuminan ruokailuvaihtoehdon. Se laskutetaan osallistumismaksun yhteydessä. Ylläshuminan ruokailuihin ei voi ilmoittautua myöhemmin. Ylläshuminan pubista voi saada pientä suolapalaa ilman etukäteisilmoittautumista.

Äkäslompolon palveluista, tapahtumista yms. löydät tietoa osoitteessa yllas.fi. Aikataulutiedot ja mahdolliset tarkennukset kerrotaan ilmoittautuneille ja lehdessä 1/22.

Ilmoittautuminen: 31.12.2021 mennessä *Juha Karsikkaalle*, 040 548 1250, juha.karsikas(at)icloud.com

SAKARI PALO

MATKOJEN PERUUTUSEHDOT

Ennakkomaksu on n. 25 % matkan arvioidusta hinnasta

- Viimeistään 35 vrk ennen matkan alkua, veloitetaan toimistokuluina 20 € / hlö
- Myöhemmin kuin 35 vrk, mutta viimeistään 14 vrk ennen lähtöä, veloitetaan ennakkomaksu.
- Myöhemmin kuin 14 vrk, mutta viimeistään 48 tuntia ennen matkan alkua, veloitetaan 50% matkan hinnasta.
- Myöhemmin kuin 48 tuntia ennen lähtöä, on matkanjärjestäjällä oikeus pittää koko matkan hinta.

Jos tilaajalla on sairauden tai muun yleisten valmismatkaehtojen mukaisen pakottavan syyn perusteella oikeus peruuttaa matka, on HSL:llä oikeus periä kohtuullinen korvaus matkasta yhdistykselle jo muodostuneista kustannuksista, kuten ennakkoon maksetuista palveluista, joista HSL ei saa maksun palautusta (esim. matkaliput, majoituspalvelut, myös osuudet yhteisistä tilausajoista ja majoituksista). Äkillinen matkalle lähdön este on todistettava lääkärintodistuksella tai muulla luotettavalla kirjallisella selvityksellä.

Kehotamme matkustajaa ottamaan matkavakuutuksen, johon sisältyy peruutusturvavakuutus

Helsingin Seudun Lapinkävijöillä on osanottajien vähyiden tai muun ennaltaarvaamattoman syyn johdosta oikeus peruuttaa lomatilaisuus 14 vrk ennen ilmoitetun tilaisuuden alkamispäivää olematta velvollinen korvauksiin. Järjestäjän peruuttaessa tilaisuuden osanottomaksu palautetaan kokonaisuudessaan.

Kilometrikorvaus

Kun Lapinkävijöiden retkikohde on kauempana ja matkaan lähdetään kimp-pakyydein, kyydin antaja ja kyydin saaja voivat käyttää seuraavaa laskutapaa korvauksen määrittelyyn: kilometrit kertaa 0,25 euroa jaettuna autossa olijoiden määrällä kuljettaja mukaan lukien.

Tällä palstalla kerrotaan Helsingin Seudun Lapinkävijöiden hallituksen päätöksistä ja muista jäsenistöä koskevista ajankohtaisista asioista.

Karjakaivon kaivo kuivui

Kesän pitkät helteet kuivattivat kaivon. Saapa nähdä saako vettä jo pumppattua syyskuussa, kun tämä lehti ilmestyy. Onneksi lammessa vielä vettä riittää.

Saunakalenteri

Karjakaivon majoja ja saunaa ei voi varata omaan käyttöön, vaan paikka on aina kaikkien jäsenten käytössä. Saunakalenterin käyttöä kuitenkin jatketaan, sillä sen avulla toivotaan säästyvän polttopuita ja lämmitysvaiavaa. Saunomaan voi kuitenkin tulla myös laittamatta merkintää saunakalenteriin. Jäsenten on kuitenkin syytä muistaa, että saunavuoron kesto on puolitoista tuntia, ei enempää! Olisi myös toivottavaa, että laittaisit merkinnän, jos muut ovat tervetulleita saunomaan samaan aikaan kanssasi. Jollet halua ketään kalenteriin merkitsemällesi saunavuorolle, voi ”ylälätyssaunoja” saada mahdollisuuden tunnin saunavuoroon kahden kalenteriin merkityn saunavuoron välissä, mikäli kumpikin vuoronsa merkanut tinkii puoli tuntia omasta saunavuorostaan. Sopu sijaa antaa.

Jos olet uusi jäsen, saat saunakalenterin ohjeet liittymällä sähköpostilistalle (jasenasiat(at)lapinkavijat.fi)

ja pyytämällä samalla ohjetta Sakari Palolta. Ohje on aiemmin lähetetty kaikille sähköpostilistalle liittyneille.

Lutikoita onko noita

Loppukesällä 2019 Karjakaivon alajamajan takkahuoneessa todettiin olevan luteita. Omat toimenpiteet ja tilattu kuumennustorjunta eivät niitä saaneet hengiltä, ja takkahuone on siitä lähtien ollut poissa käytöstä. Toivottavasti voimme syyssiivouksessa todeta, että ongelma on poistunut. Asiasta tullaan tiedottamaan nettisivuilla, Facebook-ryhmässä ja sähköpostilistan jäsenille. Pidetään peukkuja!

Talkooväkeä kaivataan

Talkootoimikunnan väki on vähentynyt uhkaavasti. Karjakaivon saunailtojen, puutalkoiden ja kunnostustöiden vastuuhenkilöt ovat olleet toimikunnan jäseniä, eli he ovat huolehtineet siitä että talkoot sujuvat ja sauna on lämmin. Talkoisiin osallistuva porukka koostuu kaikista niistä jäsenistä, joille Karjakaivon toiminta on tärkeää ja jotka haluavat että se on jatkossakin käytössämme.

Toimikuntaan kuulumisen ei tarkoita sitä, että olisi osallistuttava kaikkiin talkoisiin, vaikka se onkin

sangen mukavaa ja yhteisöllistä toimintaa. Mutta jos on liian vähän toimikunnan jäseniä, vastuut jakautuvat liian pienelle porukalle. Tule siis mukaan talkootoimikuntaan, ota järjestämisvastuu jostain tapahtumasta ja tunne kuuluvasi joukkoon! Ota yhteyttä talkoopäällikkö Kaisa Peuramäkeen, talkootk(at)lapinkavijat.fi tai puheenjohtaja Markus Pyhälään, markus.pyhala(at)lapinkavijat.fi.

Lehdelle varataittaja

Lapinkävijä-lehden taittaminen on ollut jo vuosia Sakari Palon vastuulla. Aina tärkeämmäksi käy, että hänellä olisi myös taittamisen osaava varahenkilö. Jos Saku sairastuu tai tulee muu este, jää tärkeä tiedotus-

kanavamme Lapinkävijä tekemättä. Saku opastaa mielellään ja hommaa voi opiskella osallistumalla prosessiin. Ota yhteyttä Sakari Paloon joko sähköpostitse lehti(at)lapinkavijat.fi tai puhelimitse 040 530 9578.

Videota toiminnasta

Digitaitajamme Ville Rantanen kuvasi toukokuun Nuku yö ulkona-tapahtumassa niin leiriläisten tunteita kuin riippumattokurssin tapahtumia. Käy katsomassa video lapinkavijat.fi etusivulta tai linkistä <https://youtu.be/GCFfq501G8U>.

Tiedot kokosi
Raija Hentman

Menneitä

Helsingin Seudun Lapinkävijöillä on taas ollut monia mielenkiintoisia tapahtumia. Tällaisia muistoja oli yhdellä mukana olleella. Tästä jäit paitsi, ellet ollut mukana.

Vajosuon vaellus Kurjenrahkan kansallispuistossa 21–23.5.2021

Sateisen viikon perjantai-iltana kymmenen iloista lapinkävijää kohtasivat Kurjenrahkan kansallispuiston Rantapihan parkkipaikalla. Sade oli jo väistynyt ja keli muuttunut loppuke-

väisen leppoisan lämpimäksi. Oli lupaava sää lähteä viikonlopun aurinkoiselle Vajosuon vaellukselle.

Perjantai-illan kävely oli lyhyt, ja reittimme kulki Pukkupalon parkkipaikan ja Paltanvuoren kautta Lakjärven laavuille. Paikalla on kaksi laavua tulipaikkoineen sekä yksi pienempi nukkumalaavu. Telttapaikko-

keelle lähtö tapahtui totutun kaavan mukaan puoli kymmeneltä. Matka alkoi kävelemällä pienen matkaa aiemmin kulkemaamme polkua, josta erkanimme Paltanvuoren kohdalta Pukkipalon aarnialueelle vievälle reitille. Tällä retkellä emme onneksi kohdanneet alueella reviiiriään pitävää vanhaa kiukkuista ukkometsoa, jonka tapasin pari vuotta aiemmin. Se oli jännittävä kokemus, se!

Kurjenrahkan parasta antia upeiden erilaisten keidassoiden ja rämeiden rinnalla on mielestäni juuri Pukkipalon hieno vanha aarnimetsä Takaniitunvuoren tapaisine kuivine kangasmetsineen ja kallioineen. Pukkipalossa näkyy pitkä luonnon-

ja on myös runsaasti, samoin sopivia puita riippumatoille. Iltamme sujui leiriä pystytellen ja evästä nautiskellen nopeasti. Paikalle saapui vielä iltamyöhäisellä meidän jälkeemme useampikin telttaseurue, ja kaikki mahduimme majoittumaan alueelle hyvin. Oma porukkamme yöpyi retkellä pääosin teltoissa, mutta mukana oli myös kaksi riippumattoilijaa sekä yksi laavuulija. Lakjärvellä on kaivo, mutta sen vesi ei ole käyttökelpoista ainakaan keittämättä. Lakjärven rannat ovat hetteisiä, mutta paikoitellen rannalta tai järveen laskevasta ojasta pystyy ottamaan vettä.

Yöllä ripsi hiukan vettä, ja aamulla saimme pakata kosteat teltat ja tarvit rinkkoihin. Lauantaiaamun liik-

tilainen aika ilman kirvestä ja sahaa, onhan Metsähallitus valinnut sen aarnialueeksi jo vuonna 1958. Alueella kasvaa pääosin havupuita. Runsaat kelot ja lahoppuut tarjoavat monille kolopesijöille ja hyönteisille asuinsijaa sekä lahottajasienille ja kääville ravintoa.

Lauantaina reittimme jatkui Pukkipalon jälkeen Saksalan kallioita pitkin etelän suuntaan, ja lounastauon pidimme Rettu-nimisellä laavulla. Reittimme kulki paljon pellonlaitaa, hiekkatietä sekä suoalueiden ylittäviä pitkoksia pitkin. Joillakin jalat joutuivat koville kovalla alustalla kävelystä sekä runsaan veden kantamisesta. Vajosuon vaelluksella kannattaakin kiinnittää huomiota vähäisiin vedensaantimahdollisuuksiin. Vettä on saatavissa reitin itäisellä puoliskolla muutamassa eri paikassa: Rantapihan saunalla, Kurjenpesän luontotuvalla sekä Toivolan kievarissa. Tämä kannattaa huomioida vaelluksen lähtöpaikkaa valitessa.

Lauantai-iltana pystimme leirin Vajosuon laavulle. Alue rajautuu upeaan Vajosuohon, jossa kurjet ja laulujoutsenet tarjosivat väsyneille matkaajille parasta luonnon realiteyttä. Myös lähes yön läpi kilpaa kukuneet käet tarjosivat oman pikantin lisänsä kokemusmaailmaamme. Vajosuota pääsee ihastelemaan hieman korkeammalta läheisestä luontotorinista, ja tuo pieni koukkaus reitiltä kannattaakin ehdottomasti tehdä. Vajosuolta löytyy myös toinen tulistelu-

paikka, jossa on pitkä katettu pöytä. Tällekin alueelle mahtuu useita telttakuntia.

Sunnuntaina retkemme jatkui Vajosuolta itään päin. Vesitäydennystä kävimme hakemassa Toivolan kievarin seinästä. Kievarin ihastuttava isäntäväki starttasi parhaillaan autoaan, mutta toivotti tervetulleeksi yöpymään majataloon. Meitä hieman aiemmin vastaan tullut maastopyöräilijäporukka olikin juuri heiltä lähtenyt jatkamaan matkaansa. Tässä on varsin varteenotettava ja edullinen yöpymisvaihtoehto retkelle!

Vajosuon vaelluksen osa Töykkälästä Kurjenpesään on tällä hetkellä virallisesti pois käytöstä. Alueella uusitaan paikoin hyvinkin huonoon kuntoon päässeitä pitkospuuta eikä hetkeäkään liian aikaisin. Toivottavasti myös reitistön merkintöjä parannetaan ja lisätään samassa yhteydessä. Ilman kumisappaita pärjäsi hyvin kuivin jaloin, kukaan meistä ei pludannut paikoin lahoilta pitkosilta. Tasapainoa sai kyllä harjoitella, mutta siinä vaellussauvat olivat hyvänä apuna.

Suolla ihastelimme suokukkia ja tupasviljoja sekä suopursun hentoa lupausta alkavasta voimakkaasta tuoksusta. Liekö suopursun tuoksun tekosia vai mitä, mutta sunnuntaina onnistuimme näkemään yhdellä pelolla kolme lentävää kaurista! Äkillisen metamorfoosin jälkeen pellon ylä kaarsikin kolme komeaa kurkea. Sunnuntain lounaan nautimme Koi-

vusaaren luontotornin juurella Kurjenrahka-suon laidalla. Keli oli aurinkoinen ja kesäisen lämmin.

Ennen Kurjenpesälle saapumista vaelluksen reitti kulkee Kuhankuonon historiallisen rajakiven kautta. Kivi toimii rajapisteenä seitsemälle kunnalle. Alueesta on ensimmäinen kirjallinen maininta jo vuodelta 1381. Kurjenpesällä otimme vielä juomavettä pulloihin, ennen kuin kuljimme reitin viimeisen osuuden, kuuden kilometrin mittaisen, pääosin pitkoksilla katetun Savojärven kierroksen. Savojärvi antoi väsyneille retkeilijöille parastaan auringon kimmeltäessä veden pinnasta.

Rantapihalle saavuimme iltapäivällä hiukan ennen neljää onnellisi-

na kivasta retkestä ja valmiina kotimatkalle. Kiitos retken vetäjille Taina Ronkaiselle ja Sari Haralalle sekä mahtavalle retkiporukalle! On aina ilo retkeillä lapinkävijöiden hyvässä seurassa.

Faktaa:

Kurjenrahkan kansallispuisto perustettiin 1.1.1998. Kansallispuiston pinta-ala on 29 km² ja se koostuu useista erillisistä alueista. Kurjenrahkan merkityt reitit ovat osa Kuhankuonon retkeilyreitistöä. Kurjenrahkaan pääsee kesäaikaan suoraan Fölin paikallisbusseilla Turun Puutorilta, josta matkaa tulee noin 35 km. Kurjenrahka on Varsinais-Suomen suurin yhtenäinen luonnontilainen suoalue.

Muistelot retkestä kirjasi *Kati Lavikka*

Kevyemmin vaellukselle

Kevytretkeilykurssi 19.5. keräsi 15 osanottajaa Rastilan Café MonAmin tiloihin. Ossi Määttä, kevytretkeilyyn perin pohjin perehtynyt kurssin pitäjä oli pystyttänyt pihalle majoitteita, ja kurssitilassa oli kassikaupalla kevytkamaa. Aihe konkretisoitui Ossin ensimmäisten vaellusten tapaan pakatun perinteisen putkirinkan ja

nykyisen vaellustyylin kevytringan myötä.

Oleellisin oppi oli, että muutaman retkeilyvälineen ja tarkan harkinnan avulla taakka kevenee jo monella kilolla. Muutamia vinkkejä on jaossa Tietoaivissa (sivu 23). Mainio ja hyödyllinen kurssi, ainakin minulle.

Raija Hentman

RAIJA HENTMAN

Ossi Määttän ensimmäisen vaelluksen rinkka oikealla ja nykyinen rinkka vasemmalla.

RAIJA HENTMAN

Kevytretkeilijän majoitteita pystytettynä Rastilan nurmikolle.

Nuku yö ulkona -tapahtuma Karjakaivolla 29.5.

Lapinkävijät järjestivät ”Nuku yö ulkona” -tapahtuman toukokuun viimeisenä viikonloppuna. Minäkin päädyin mukaan Raijan kannustamana. Tapahtuman järjestäjät Raija & kumppanit lähtivät tekemään alkuvaiheita jo perjantaina ja me osallistujat kokoontuimme lauantaina aamupäivällä Haltian luontokeskuksen luona. Tapahtumaan osallistui kaikkiaan noin 20 aikuista ja kolme lasta. Lapset olivat isovanhempien mukana ja yhdessä ulkona nukkuminen on varmasti erinomainen tapa opettaa erätaitoja nuorille osallistujille.

Itse liityin Helsingin Seudun Lapinkävijöihin viime syksynä ja olin ensimmäistä kertaa Karjakaivolla sekä osallistuin ensimmäistä kertaa tähän tapahtumaan. Toki olen jonkun verran teltaillut mutta viimeisimmät kokemukset Lapista ovat olleet kosteita ja kylmiä. Hieman siis arvelutti toukokuussa ulkona nukkuminen, kun yölämpötilakin oli putoamassa nol-lan lähelle.

Mukaan pakkasin kuitenkin paksuimman makuupussin, joka minulta löytyi sekä villaisen alusasun, sukat, myssyn, tumput ja tuubi-huivin. Hämmästelin kuinka täysi rinka voi olla vain yhden yön takia, mutta toki mukana olivat telta, makuualusta, makuupussi, keittoväli-

neet ja muut tilpehöörit.

Karjakaivo osoittautui oikein kauniiksi paikaksi ja osallistujat mukavan erähenkiseksi porukaksi. Oli mukava vaihtaa kuulumisia ja kokemuksia itse kunkin retkiltä. Hyviä vinkkejäkin sain mm. ruoan kuiva-tukseen liittyen.

Päivän ohjelmassa oli majoittumisen ja retkilounaan jälkeen Riippumatto-kurssi eli miten yöpyä riippumatossa ja miten valita oikea matto ja tarvikkeet. Kurssin vetäjällä Ari Grönlundilla on pitkä kokemus riippumatossa yöpymisestä ja hän näytti seikkaperäisesti, miten matto ja tarppi (katoskangas) ripustetaan puuhun ja mitä asioita on huomioitava oikeassa ripustuksessa ja maton oikeassa asettelussa.

Maallikko ajattelee, että riippumatossa yöpymiseen tarvitsee vain kiinnitysnaurut ja matto mutta kurssin myötä opimme paljon tärkeitä asioita. Hyvä on hankkia kunnon kiinnitysvälineet, hyttysverkko, tarppi ja aluspeite. Saimme myös kokeilla erilaisia riippumattoja ja fiilistelä mikä malli on itselle sopivin. Lähes puolet yöpyjistä ottivat opit myös heti käyttöön, sillä he nukkuivat yönsä riippumatossa.

Kurssin jälkeen pientä syömistä ja saunan lämmittämistä. Minulle uusi kokemus oli telttasauna - aika hassu juttu kun yläkeho on lämpimämpi kuin

jalat. Mutta ei haitannut sillä sää oli upea ja uimassakin tuli useamman kerran käytyä. Illalla vielä makkaran ja letun paistoa ja nuotion äärellä turisemista. Ilta oli kaunis eikä hyttys-iäkään ollut kiusaksi asti.

Yö oli sangen viileä ja heräsinkin kahden aikaan yöllä katsomaan sää-tiedotusta +3 astetta. Mutta oli hieno tunne, kun makuupussissa olo oli hyvä ja lämmin ja kaakkurin äänet kuuluivat lammelta. Siihen oli mukava uudelleen nukahtaa.

Aamutoimien jälkeen saimme eräkärryn esittelyn ja patikkaretken Orajärven ympäri. Sitten olikin lounaan ja teltan kasaamisen ja pakkaamisen aika. Aurinkoisessa säässä taivalsimme pienellä porukalla bussipy-säkille ja takaisin Helsinkiä kohden. Kannustan muitakin ensikertalaisia ja asiaa pohtivia kokeilemaan ja tulemaan mukaan mukavaan porukkaan. Hieno kokemus, hienoja hetkiä ja mukavia juttukavereita. Kiitos järjestäjille ja muille osallistujille!

Leena Storgårds

RAIJA HENTMAN

Riippumattokurssin asiantuntija Ari Grönlund antoi enemmän tietoa kuin ehti omaksua.

Erikoinen projekti

Vuosaaren huipun synty on erikoinen projekti, jonka käynnisti vuosikymmeniä sitten luontopuutarhuri Jukka Toivonen. Ennakkoluulottoman, mutta paljon ennakkoluuloja kohdanneen toiminnan tuloksena ”hesalaisten Himalaja” kohoaa 60 metriä merenpinnan yläpuolelle, tarjoaa elinympäristön lähes 400 putkilokasville, hyönteisille, linnuille ja nisäkkäille. Mäellä on muun muassa niittyjä, ke-toja, pähkinälehto ja kuru, kuten oppaamme Susanna Pimenoff kertoi. Kunhan viereinen kaatopaikkakin saadaan maisemoi-

RAIJA HENTMAN

Retki Vuosaaren huipulle oli mielenkiintoinen niin sisällöltään kuin maisemiltaan.

tua, meillä on entistä ainutlaatuisempi luontokohde. RH

Kasviretki Kumpulaan

Lapinkävijöillä oli 3.6. Kumpulan kasvitieteelliseen puutarhaan ja sen Lappi-osastoon paras mahdollinen opas, Kasvimuseon yli-intendentti ja radion Luontoiltojen asiantuntija Henry Väre. Antoisa aihe keräsi 24 henkeä kiinnostavalle kierrokselle.
RH

RAIJA HENTMAN

Henry Väre (4. vasemmalta) kertoo Lappi-osaston kasveista.

Kuhmon taigaa ja taikaa

Kuhmo tarjosi 20 retkeilijän porukalle monipuolisia luontoelämyksiä. Ehdimme perehtyä myös kaupungin monipuoliseen kulttuuritarjontaan. Alkukesän viikko heli kulkijoita lämmöllä. Virkistystä emme saaneet taivaalta mutta halukkaat pääsivät joka päivä pulahamaan raikkaaseen veteen.

Ensimmäinen retkemme suuntautui Liminsärkille. Särkkä tarkoittaa tässä harjua. Lähtötohinoissa joku oli polkea jalkoihinsa pesäänsä vartioineen koppelon. Edessä oli patikointi kumpuilevalla harjulla, jonka molemmilla puolin oli järvien ja lampien sininen helminauha. Hyväkuntoinen, mäkinen polku kulki harjun laella. Harjun

ja järviketjujen välissä seisoivat suorarakkoiset hongat, alla vaaleanvihreä, tuuhea mustikkavarpujen matto. Käki kukkui, tiaiset tirsкуttivat, tuuli humisi hiljaa. Muutoin rauha oli rikkumaton.

Elimyssalo on paikka, jossa metsäpeura havaittiin Suomessa ensi kertaa sen jälkeen, kun se oli metsästetty sukupuoittaan. Polkumme kulki valtaosin jyhkeiden mahtipetäjien talousmetsässä mutta matkalla oli myös upeita naavaisia kynsikuusia, avo-soita ja pitkospuita. Reitin varrella oli voikukka- ja puna-ailakkipeltoja. Myös korvasieniä nähtiin ja liki parimetrinen muurahaispesä. Eläinten valtakunnasta todistivat runsaat metsäkanalintujen ja peurojen jätökset.

Tutustuimme myös 1960-luvulla autioituneeseen Levävaaran tilaan, joka kertoo elämästä syrjäisellä vaaralla.

Iso-Palosen kiertävä rengasreitti oli melko tasaista kuljettavaa. Polku kulki pääosin mustikkaa kasvavissa männiköissä, joita ympäröivät suot, järvet ja lammet. Eräällä tauolla saimme ihailua laulujoutsenia sekä vedessä että ilmassa. Särkillä oli näkyvissä sekä sotahistoriaa että infotaulussa kertomusta viikinkiajan löydöistä.

UKK-reitti kulkee myös Kuhmon halki. Olimme kul-

keneet sitä jo aikaisempinakin päivinä. Nyt lähdimme reitille tavoitteena saavuttaa Elimyssalon lounaispuolella sijaitsevat Kylmänsärkät. Tämä osuus oli vähemmän kuljettu ja paikoin jopa umpeutumassa.

Viimeinen retkipäivä tutustutti meidät Jämääsvaaran vanhoihin metsiin, kalliorinteisiin sekä pieniin vesistö- ja suoalueisiin. Täällä taisimme ainoan kerran havaita vettä polulla jyrkähkössä rinteessä. Retken loppuolella pääsimme vielä nauttimaan särkkämaisemista. Paluumatkalla pysähdyimme tutkimaan Jyrkänkosken talvisodan aikaisia taistelumaisemia.

Yksi päivä oli ”maastovapaa”. Tutkimme luontokeskus Petolan sekä talvisotamuseon näyttelyt ja kiersimme keskustan kulttuurikohteita. Kuhmon keskustan läpi virta Pajakajoki, jonka kosken varrella löytyy vetomöljä, jota pitkin venettä voi vetää ylävirtaan.

*Juha Karsikas
Anna-Maija Teppo*

Saariston Rengastie

Kolme innokasta pyöräilijää, opas ja huoltoauto lähti Saariston Rengastielle maanantaina 14.6. Ensimmäiselle päivälle oli ilmoitettu koko retken pisin pyöräily, reilut 60 km, ja se hieman mietitytti pyöräilijöitä. Pientä aikataulupainetta aiheutti vain kak-

si kertaa päivässä kulkeva Teersalo – Hakkenpää lautta ja koko retken kovin tuuli. Kaikki meni kuitenkin hyvin ja pyöräilijät pääsivät sujuvasti juuri sateen alkaessa Kustavin Lootholmaan saunomaan ja saaristolaispöydästä nauttimaan. Se olikin retken ainoa sade.

Kahtena seuraavana päivänä ajeltiin noin 40 km päivämatkoja todellisissa saaristolaismaisemissa Iniössä ja Houtskarissa. Sää oli mainio, puolipilvinen noin 20°C. Majapaikat tarjosivat suojaa, saunaa ja uintia. Korppoon lähellä Österretaisissa kävimme ravintola Back Pocketissa syömässä maistelumenun.

Retken viimeinen majoitus, Eva@Matmalmen Paraisilla, olikin pieni yllätys. Talon alakerrassa oli ravintola, jossa nautimme herkullisen illallisen ja majoitus oli ravintoloitsijan kotona. Hyvin sielläkin nukutti.

Perjantai 18.6. oli retken viimeinen ja kuumin päivä, 26°C. Osa porukasta lähti kotiin Kaarinasta alkupe räisen suunnitelman mukaan ja osa ajoi retken aloituspisteeseen Naantaliin. Opas olisi voinut katsoa hieman mukavamman reitin Turun läpi polkemiselle. No tulipa kaupunkimaisemiakin nähtyä! Kaiken kaikkiaan retki oli mukava, säät suosivat ja mitään havereita ei sattunut.

Markus Pyhälä

TIETOAIVI

Tietoaivi kertoo Sinulle mielenkiintoisista uutuuksista retkeilyvarusteissa, antaa vinkkejä retkikohteista, tiedottaa retkeilymaailman uutisista ja opastaa retkeilytaidoissa.

Kevennä varusteita

Kevään kevytretkeilykurssille oli tarvetta; itselläni iän karttumisen ja tekonivelet molemmissa polvissa. Kun kuitenkin haluan vaeltaa niin kauan kuin jalka nousee ja pää toimii, halusin hankkia kevyempiä varusteita.

Yksi perussääntö on, että mukaan otettavalla välineellä olisi hyvä olla useampi kuin yksi käyttö. Esimerkiksi putkihuivi toimii erinomaisesti tyynyliinana, jonka sisällä vaatteista koottu päänalunen pysyy hyvin kassassa. Kevennyksessä paras apuväline on gramman tarkkuudella mitaava keittiövaaka. Kokoon taittuva ruokalautanen (128 g) jää kotiin ja mukaan tulee punainen Saarioisten valmiskeitosta saatu lautanen (20 g). Samaa rataa menee vaatteiden valikoiminen vaelluksen vuodenaika huomioiden. Varavaatteita eikä eritoten varavaravaatteita matkaan päädy. Suurimmat säästöt painossa tulevat kuitenkin neljästä perusvarusteesta.

Olisi hyvä kutistaa perusvarustus 10 kiloon ilman ruokaa, polttoainetta ja päälle puettavia vaatteita.

Rinkka

Anatomiset rinkat painavat lähtökohdaisesti paljon. Niissä on toppauksia, hihnoja ja taskuja, jotka tekevät kantamisesta ja pakkaamisesta miellyttävää, mutta usein jo tyhjän rinkan lähtöpaino on kolmen kilon molemmin puolin. Ja tietysti, mitä enemmän tilaa, sitä enemmän tavaraa mahtuu.

Ospreyllä on alle kahden kilon rinkkoja, joiden tilavuus on noin 50 litraa. Vielä kevyemmät rinkat tarkoittavat vetoketjullisten sivutaskujen, välipohjan, läppätaskun, toppausten ja usein myös tukirungon puuttumista. Materiaalit ovat vedenpitäviä (saumat välttämättä eivät) ja kestäviä. Selän pituuden säätömahdollisuutta ei ole, vaan rinkka tilataan omien mittojen mukaan. Saksalainen Huckepacks (huckepacks.de) valmistaa tukirungottomia rinkkoja (esimerkiksi Phoenix), joissa makuualusta pakataan selkää vasten. Itse hankin brittiläisen tukirungolla varustetun AtomPackin 60-litraisen Mo-rinkan (atompacks.co.uk).

RAIJA HENTMAN

60-litraiseen AtomPacks Mo-rinikkaan saa mahtumaan viikon vaelluksen tavarat, mutta pakkaaminen täytyy miettiä uusiksi

Brexit toi lisäkustannuksia, joten yli 400 euroa (rinikka + kuljetus + alv + tullimaksut) oli aika suolainen hinta. Selän pituus ja lantiovyö ovat omien mittojeni mukaan. 30-litrainen Ospreyn vedenpitävä kuivapussi takaa, että makuukampeet ja vaatteet pysyvät kuivina, vaikken käytä sade-suojaa. Toiseen pussiin sitten ruokia ja muuta tarpeellista. Vanha tapa pakata on pitänyt laittaa ihan uusiksi.

Teltha

Koska olin menossa Lappiin hyttys-aikaan, teltha tuntui paremmalta ratkaisulta kuin tarppi eli katoskangas. Vaikka ilman lattiaa olevat telttamaisiksi pystytettävät majoitteet ovat olemattoman keveitä, sen verran vanhoihin kaavoihin juuttunut olen, että arvostan lattiaa ja seiniä. Kiinalainen 3FUL Gearin valmistama Lanshan 2 Pro teltha oli kevytretkeilykurssilla esillä ja Retki-lehden numerossa 5–6/2021 Ossi Määttä kertoi testikäytön tulokset. Taas tästä jäsenetulehdestämme oli hyötyä.

RAIJA HENTMAN

Lanshan Pro 2-teltha on kevyt ja tilava, mutta ei parhaimmillaan puuttomassa tunturissa kovalla tuulella. Mutta ainahan voi hakea suojaisamman paikan

Teltassa mahtuu nukkumaan kaksi ja yhdelle tilaa on ruhtinaallisesti. Harjateltan pystyttämiseen käytetään vaellussauvoja ja mukana tulevia kiiiloja. Teltha painaa kilon verran ja maksaa pari sataa euroa. Hintaa on vedetty alas sillä, että teltan saumojen

tiivistys pitää tehdä itse ja siihen tarvitaan silikoniliimaa. Rautakaupasta en sitä löytänyt, vaan retkeilykaupasta. Muut liimat eivät käy. Teltan hinta-laatusuhde on erinomainen.

Italialaislähtöinen bonfus.com on myös Norjassa ja Meksikossa toimiva perheyrittys, jonka pyramiditeltat valmistetaan Dyneemasta. Dyneema-komposiittimateriaali on 15 kertaa terästä vahvempaa, venymätöntä kangasta. Bonfusin pyramiditeltat painavat vielä Lanshan 2 Prota vähemmän, esimerkiksi Duos 2P kahden hengen teltta 595 g. Hinta sen sijaan on Hillebergin lukemissa eli kyseisestä mallista 679–705 €.

Alustat

Ilmatäytteiset alustat ovat paljon mukavampia kuin umpisolualustat. Perinteiset "itsestään täyttyvät" alustat ovat kuitenkin turhan painavia, sillä niiden täytyminen perustuu täytteenä olevan vaahtomuovin oietessaan alustan sisään imevään ilmaan. Ja päätteeksi pitää puhaltaa. Therma-restin NeoAir on varmaankin jo saanut kevyitä kilpailijoita, mutta sellaista alle 400 g painavaa alustaa olen käyttänyt jo monta vuotta. Esittelin alustan Lapinkävijässä 2/2019 (katso nettisivuilta).

Pidän mukanaani myös ohutta halpis solumuovialustaa, josta voi tarpeen tullen leikellä palasia milloin rakon suojaksi, milloin hajonneiden vaelluskenkien (Lapinkävijä 2/2020) korjaamiseen ja lisäksi käyttää istuinalustana.

RAIJA HENTMAN

Kokoontaittava lautanen jää kotiin, sillä se painaa 100 grammaa enemmän kuin Saari-oisten einesruuasta saatu kippo.

Makuupussi

Kesäpussini (800 g) alkaa olla tiensä päässä, joten uuteen makuupussiin pitäisi vielä sijoittaa. Todennäköisesti päädyn puolalaisen Cumuluksen mittatilauspussiin, josta kerrotaan Lapinkävijässä 1/2021. Makuualustojen ja -pussien eristävyystä taas löytyy tietoa numerosta 4/2020.

Taidan jo olla tukevasti kevyemmän retkeilyn polulla. Tietoja ja vinkkejä kannattaa kerrata Ossi Määtän Kevytretkeilijän oppaasta, jonka esittelyn voit lukea Lapinkävijästä 2/2020. Raija Hentman

Riippumatottietoutta

Riippumatossa yöpymiseen on hyvien unien takaamiseksi moninaisia vinkkejä, jotka on syytä ottaa huomioon. Tästä linkistä <https://cutt.ly/riippariipas> löydät ne kaikki. Riippumatokurssin pitäjä Ari Grönlund antoi tämän vinkin. RH

Soile Taskinen

Syysvaellus Hossan kansallispuistossa 19–25.10.2017

Syksyn-17 eräkärävaelluksella suuntasimme Hossan uuteen kansallispuistoon. Saavuimme pikku pakkasessa ja pimeässä Kokalmuksen laavun parkkipaikalle. Sieltä ei ollut kuin kivenheitto laavulle, mutta kuitenkin sen verran, että pakkasimme kamamme eräkäräyihin. Kun astelin pimeään ja tuntemattoman metsään alkoi pieni jännitys ja seikkailunhalu nostaa päättään mielessäni. Pääsisimme taas kulkemaan uusille poluille ja yöpymään outoihin maastoihin. Maa oli vähän jäässä mutta lunta ei ollut nimeksikään, joten metsässä oli tosi pimeää.

Leiriytyminen ja yösjän laitto nuotion loimussa saaminut aina samaistumaan kivikautisiin esi-isiimme. On tultava toimeen luonnon ehdoilla ja niillä varusteilla, jotka ovat mukana.

Laavun puuvarasto oli täynnä hyvältä tuoksuvia, kelosta pätkittyjä poltopuita. Syy hyvään tuoksuun selvisi pian, puut olivat vielä pinnaltaan aivan märkiä. Onneksi sydänpuu oli kuivaa. Nuotio alkoi palaa kunnolla, kun nuotion pohjakin oli kuivunut. Paistoritilä toimi hyvin puiden kuivauksessa. Iltapalaksi nautimme teetä ja pari voileipää. Työn ja arjen kiireet hävisivät mielestä tulen ikiaikaista loimua katsellessa. Luonto oli aivan äänetön, ei edes tuuli suhissut. Yöllä taivas oli aivan pilvetön.

Matka painoi silmissä, kun levitimme patjat ja makuupussit. Unta ei tarvinnut pitkään odotella.

SOILE TASKINEN

Kokalmuksen laavu

Aamun valjettua paljastui kuinka hienolla paikalla Kokalmusjärven pohjukassa laavu on. Läheisen lahden

pohjukassa oli jo jäätä, ja pieni porotokka kulki siellä rauhassa syöden rantaheinää.

Kun olimme lähteneet liikkeelle, tuli muutaman sadan metrin päässä laavusta eriskummallinen rakennus vastaan. Se oli matala mutta kohtuullisen iso ja siinä oli päädyssä matala oviaukko ilman ovea. En ollut sellaista ennen nähnyt, ja arvelimme sen olevan rakennettu porojen suojaksi itikoilta.

Porotalli

Porotalliin porot menevät räkkää suojaan. Talli on peruskorjattu ilmeisesti tänä kesänä. Tallissa on pärekatto ja työn jälki oli erittäin siistiä.

Matkan aikana emme tehneet lämmintä ruokaa vaan söimme tauoilla tekemääni vaellusvälipalaa. Siinä on kuivattuja ruisleivan palasia, päh-

kinöitä, suklaanpalasia ja rusinoita. Muita kulkijoita emme matkalla tavanneet mutta muutamat porot ihmettelivät menoamme. Kuljimme rauhassa nauttien hiljaisesta metsästä ja saavuimme Lihapyörteen laavulle illansuussa. Laavu on Somerjoen rannassa ja joki virtaa siinä vauhdikkaasti. Ne Hossan laavut, joissa yövyimme ovat aika iäkkäitä mutta hyväkuntoisia. Lihapyörteen laavulle on tehty esteetön kulku läheisel-

SOILE TASKINEN

tä parkkipaikalta. Joen rannassa on iso laituri, johon pääsee pyörätuolillakin.

Laavukirjan mukaan laiturilta saa mukavasti kalaa, mutta meillä ei ollut mukana kalavehkeitä, joten emme voineet testata väitteitä. Tällä laavulla oli pieni puuvarasto ja puut olivat kuivia.

Vietimme laavulla kaksi yötä ja kävimme päiväselttään Värrikallion kieroksella ihailemassa sen kalliomaalauksia. En ollut aikaisemmin nähnyt kalliomaalauksia livenä. Tuntui että aika pysähtyi, ja olisin voinut vaikka kuinka pitkään tuijottaa noita maagisia hahmoja. Niiden näkeminen luon-

nossa kuuluu niiden kohtaamisten joukkoon, joita en koskaan unohda.

Illalla kun tulistelimme laavun nuotiolla, niin pimeästä metsästä polkua pitkin tuli useampi aika väsyneen oloinen seurue. He pysähtyivät hetkeksi lepäämään nuotion lämpöön ja kertoivat että olivat kiertäneen päivän aikana Julma-Ölkyn kierroksen ja matkaa tuntui olevan vielä aika pitkälti yösijoilleen. Sinne pimeyteen jatkoivat matkaansa ja toivoimme että kaikki selviytyvät perille ehjinä.

Pysäyttävin kohtaaminen sinä iltana sattui, kun teimme lämmittely kävelyn läheiselle parkkipaikalle ennen makuupussiin kömpimistä. Reitiltä alkoi kuulua lasten ääniä ja kello lähenteli kahdeksaa illalla. Pian parkkipaikalle lasi mäkeä pitkin nuori poika pyörällä ja perässä tuli kaksi tyttöä sekä vanhempi nainen. Heti alkajaisiksi he ihmettelivät missä ovat ja eikö auto olekaan täällä. Heillä ei ollut karttaa, evästä

tai juotavaa ja valona vain kännykän taskulamppu. Yritimme kysellä, minkälaiseen paikkaan auto oli jäänyt, ja päädyimme siihen, että se ilmeisesti on aiemmin mainitun Julma-Ölkyn parkkipaikalla. Meillä oli useampi otsalamppu ja valokopiokartta alueesta mukana, joten lahjoitimme ne heille

SOILE TASKINEN

Eräkärri valmiina lähtöön

ja tarjosimme juotavaa sekä syötävää. Lihapyörteen laavulta oli autolle matkaa useampi kilometri mutta urheasti hekin lähtivät paluumatkalta. Meille jäi vähän huolestunut olo. Viime vuosina olemme retkillämme kohdanneet yllättävän monta kertaa kulkijoita, jotka eivät oikein tiedä missä ovat ja ovat aika kevyesti va-

rustautuneet.

Lihapyörteeltä matkasimme Laukojärven tuvan kautta Puukkojärven autiotuvalle. Tupa on pieni ja mitoitettu kahdelle yöpyjälle mutta sinne kyllä mahtuu nukkumaan hyvin neljä henkilöä. Pidimme pienen tauon tuvalla, ja jatkoimme matkaa Hakokosken laavulle. Sinne saavuimme illansuussa. Tällä taipaleella oli reissun suurimmat

korkeuserot. Mäet pistivät mukavasti puuskuttamaan, ja näimme jälleen muutamia poroja. Hakokosken laavu on myös kauniilla paikalla Syvä-Hoiluan rannalla ja sen vieressä kuohuu pieni koski. Laavun ympäristös-

sä on jyrkkiä harjuja ja laavulle laskeuduttiin portaita pitkin. Jätimme suosiolla kärryt portaiden yläpäähän ja kannoimme tavarat laavulle. Muita kulkijoita ei laavulle tullut yöpymään ja nukuimme sikeästi kosken kohinassa.

Hakokoskelta suuntasimme kohti

Ala-Valkeisen autiotupaa. Reitti kulki kauniissa harjumaisemassa ja järven rannoilla. Polut olivat ihanteellisia kulkea kärryjen kanssa. Mutamassa paikassa oli maasto kuluneempaa ja kivikkoisempaan. Muikkupuron laavulla pidimme taukoa ja päätimme viettää viimeisen yön Ala-Valkeisen autiotuvassa. Se oli reissumme suurin tupa ja sinne mahtuu helposti

SOILE TASKINEN

Hossan polut ovat leveitä ja hyväkuntoisia. Tämä polku on osa Hossan pyöräilyreittejä

8-10 henkilöä nukkumaan. Tuvassa on takaseinällä seinästä seinään laveri, kamina nurkassa ja kunnon pöytä penkkeineen. Oli luksusta viettää viimeinen yö kämpässä laavuöiden jälkeen. Tupa oli kylmillään ja sitä lämmittäessämme paistoimme samalla lettuja. Illemmalla tuvalle saapui iso-

SOILE TASKINEN

Ala-Valkeisen tupa

äiti eri-ikäisten lastenlasten kanssa ja heistä muutamalla vanhimmalla oli poikaystävä mukana. Lapset viettivät illan ulkona touhuten ja selvisi että ovat siellä ennenkin yöpyneet. Nukkumaan käydessä isoäiti piti tarkasti huolen, etteivät seurustelevat nuoret nukkuisi vierekkäin.

Aamulla jatkoimme Kokalmuksen laavulle ja siitä edelleen autolle. Ala-Valkeisen tuvalta alkumatkan reitti kulki hienoa harjukannasta pitkin. Koko vaelluksen aikana ei sataanut yhtään vettä ja keli oli koko ajan

pikkusen pakkasella. Lunta saatiin sen verran että maa vähän valkeni ja polkujen pohjat kovenivat. Aurinko pilkisti aika ajoin pilvien välistä. Etäisyydet olivat mukavan lyhyitä ja hyvin merkittyjen reittien ansiosta ei tullut ylimääräisiä kilometrejäkään. Paljon jäi Hossasta vielä näkemättä ja kulkematta mutta sinne kannattaa palata toisenkin kerran. Eräkäräryseikkailijat Soile ja Arto

Soile Taskinen

Pentti Lahdenvuo

Saariselällä syysretkellä 1982

Ensin junalla Rovaniemelle, josta bussilla Saariselän retkeilykeskukseen. Matkatavarat, joita ei tarvita retkellä, jätin SP:n majalle odottamaan paluutani. Rinkka selkään ja kohti Iisakkipään pohjoisrinnettä, josta lähtee polku Vellinsärpimään. Nousua riitti melkein Iisakkipään pohjoishuipulle, josta näkyi tulevaa maastoa Pietarinvaa-vaaran rinteelle saakka. Pietarinvaa-vaaralla kasvaa muutama melko jyhkeä aarnihonka, osa jo keloutuneena kaatuneenakin, joiden rungolla on hyvä istuskella taukoa pitäen. Vähitellen polku laskeutuu metsämaastossa Vellinsärpimäojalle, jonka ylitys sujuu kivillä harppoen. Vastarannalla odottaa ensimmäinen tämän suunnan autiotupa, tyyppiltään Metsähallituksen 1960-luvun lopun perusmallia. Koska ilta oli vielä nuori, päätin jatkaa seuraavalle tuvalle Kivipään lammenn rantaan. Se edellytti nousua itäkaakkoon Kivipään tunturiselänteen pohjoiselle huipulle ja edelleen eteläiselle, joka on korkein, 465 mpy. Täältä sitten laskeudutaan itään ja jossain vaiheessa alkaa näkyä pilkahdus Kivipään lammesta, jonka itärannalla sijaitsee Kivipään autiotupa, on muuten samaa tyyliä kuin Vellinsärpimän tupa. Tupa ei ole varsin tiheään kä-

tetty, vaikka sijaitseekin lähellä sivistystä. Täällä jouduin yöpymään yksikseni, vaikka oli paras ruska-aika ja kulkijoita ruuhkaksi asti.

Tässä yhteydessä täytyy kertoa eräs kokemus muutamaa vuotta myöhemmin. Olin keväisellä hiihtoviikolla majoittuneena SP:n majalle Saariselällä, jolloin eräs ystäväni Eeva Heinänen sanoi, että hän haluaisi joskus yöpyä autiotuvassa. Tästä innostuneena sanoin, että kysytään, onko Kivipään tuvassa tilaa sen viikon jonain päivänä. (Kivipää toimi silloin talvisin varaustupana). Jollen väärin muista varauslistaa pidettiin silloin Kiilopäällä. Sieltä vastattiin, että varaustupa on varattuna koko sen viikon, jonka päiviä kysimme. Ajattelin, että käyn mielenkiinnosta katsomassa Kivipään tupaa. Hiihtelin Vahtamapää – Vellinsärpimäpää – Kivipää reittiä tuvalle. Reitti oli vanhojen merkkien mukaan helppo kulkea, ja hämmästykseni oli melkoinen, kun havaitsin Kivipään rappusilla olevan noin puolen metrin kinos oven edessä.

PENTTI LAHDENVUO

Luonnontaidetta ikihongassa.

Tuvan kiersi pari lumisadetta siten syntynyt painauma lumessa, moottorikelkan jälki, mutta muuten ei näkynyt mitään käymisjälkiä. Palasin Saariselälle ja kerroin mielestäni hieman oudon tilanteen. Loppuviihosta kävin vielä uudemman kerran Kivipään tuvalla, ja muita jälkiä kuin omani en havainnut. Tämän kaiken jälkeen en voinut ymmärtää, kuka tai ketkä tuvan olivat varanneet ja mikä oli heidän tarkoituksensa.

Kivipään lammelta johtaa puro nimeltään Lassinoja Kulasjoelle. Tätä puroa seuraa myös selvä polku ja välistä jopa tie Kulasjoen lähellä kulkevalle poroaidalle. Poroaita on ylitettävissä aidanraosta, ja taukoa voi pitää

Kulasjoen rantatöyräällä olevan laavun luona Lassinojan risteyksen lähellä. Laavun kohdalla voi kahlata Kulasjoen yli ja suunnistaa kaakkoon Puilakankuruun. Kurussa on pitkä ketju tunturilampia peräperää. Ennen pitkää saavutaan Suomujoelle, Porttikosken autiotuvan kohdalle, jossa onnistuu kahlaminen joen yli matalan veden aikaan. Kuivin jaloin yli pääsee noin kilometrin alajuoksulle päin Porttikosken sillan kautta. Porttikoskessa Suomujoki ahtautuu kahden kalliopaaden väliin ryöpyten putouksena. Pidin ruokataukoa Porttikosken rannalla kivenjätkäleiden suojaissa enkä viitsinyt lähteä katsastamaan Porttikosken tupaa, jossa tuolloin oli

PENTTI LAHDENVUO

Paratiisikurun lampi

myös sauna. Suunta itään ja kohti Sotavaaranojaa melko helppokulkuista metsää pitkin. Metsässä kohtasin ke-loutuneiden puiden juurakoita, jotka muodostivat itsessään jo taidetta. Sotavaaranoja on helposti ylitettävissä, ja muodostaa ahtaassa kallionvälissä portaittaisia putouksia ennen kuin saavutaan Maantiekuruun. Maantiekuru on yksi Lapin vanhois-

osa murtautui varaustuvan puolel-le irrottamalla ulkoakäsin ikkunan. Tuli myös tamperelainen tyttökak-sikko, joka oli kaatunut ylittäessään Suomujokea Aittajärven luona. Rinka ja asusteet olivat perinpohjin kas-tuneet, mistä oli seurauksena olkapäiden hiertyminen viilekkeiden alla verille; eli vaeltamisesta ei tullut enää mitään. Sarviojan tuvan hyvä puoli

PENTTI LAHDENVUO

Pirunportti.

ta valtaväylistä, josta ovat kertoneet ja matkanneet sekä Elias Lönnrot että Matias A. Castren. Kurusta noussee Kaarnepään eteläiselle selän-teel-le selvä polku kohti Sarvijoen varren Sudenpesää ja Sarvijoen autiotupaa. Alkoi sataa ja katsoin parhaaksi aset-tua tuvan lämpöön. Porukkaa tuli il-lan mittaan lisää, ja loppujen lopuksi

on se, että pi-hapiirissä on lähde.

Aamul-la lähdin heti liikkeelle vält-tääkseni aamuruuhkan ja lisäksi il-makin oli hy-vin suotuista. Sarvioja on helposti kah-lattavissa, ja vastarannal-ta johtaa selvä polku Vaulo-pään ja Hat-tupään välistä kohti Uksel-

mapään sylissä olevaa Paratiisiku-rua. Aurinko paistoi ja ruska oli par-haimmillaan, joten tuntui kuin olisin lähestynyt paratiisia. Pidin taukoa Paratiisin lammen rannalla, ja vasta-päiseltä tunturiniityltä valui noroina vettä alapuoliseen lampeen. Eilinen vesisade sai aikaan puron tulvimisen ja näky oli kyllä kokemisen arvoi-

nen. Päätin valloittaa Ukselmapäähän 698 mpy. huipun ja kapusin hiljalleen tunturin ylätasanteelle. Näkyvyys oli esteetön ja sää tuuleton, joten vietin pitkän tovin ihailien Saariselän maisemia. Olinhan tunturialueen toiseksi korkeimmalla huipulla, vain Sokosti 718 mpy. yltää korkeammalle. Seuraavaksi suuntasin tutkimaan Pirunporttia. Ukselman selänne on helppokulkuista tunturinummea, mutta laskeutuminen Pirunportin kuruun rakkakivikkoon ja jopa suuren kivenjätkäleiden joukkoon, vaatii joka askeleelta varovaisuutta. Muutenkin kulku kurun pohjalla synnytti pelon, jospa ylärinteeltä lähtee vyörymään kiviä suoraan vaeltajan

ti laskea ahkionsa päällä muutaman kilometrin laaksoon, mutta ensin lähtivät irralleen hänen suksensa ja sen jälkeen koko ahkio. Retkeilijän selvittyä Muorravaarakan tuvalle, lähtivät apujoukot etsimään puuttuvia varusteita, mutta tarina ei kerro löytyikö mitään.

Ensimmäiset vastaantulijat kohtasin heti Pirunportista selvittyäni, ihmetys oli melkoinen, kun työpaikaltani tutut Juhani Häyrinen ja hänen puolisonsa tulivat vastaani. Lasku jatkui, ja pian olin metsävyöhykkeessä. Muorravaarakajoen solina kertoi, että edessä on kahlaus joen yli ja autiotupa. Päivän ruokatauko ja sitten Tiuhtelmakurun ojan vartta ylös tun-

PENTTI LAHDENVUO

Tiuhtelmakurun ojan yläjuoksua

niskaan. Aikanaan kurukivikkokin loppui ja maisema Muorravaarakajoen laaksoon aukeni. Mieleen tuli heti tarina siitä naisesta, joka päät-

turinummele ihailemaan Anterijoen varren tunturimaisemia. Vasemmalla pohjoisessa on Sara-Pieran Muurivaara ja kaakossa Lokan Alen Muurivaara. Kerrotaan, että Sara-Piera (kolttalappalainen poromies) ja Lokan Ale (sompioilainen poromies) joi kasivat näiltä huipuilta toisilleen eli seutu oli heidän reviiriensä raja. Tiedä sitten oliko näillä vaaroilla mitään

muuria, vai oliko se vain kuvitteellinen muuri. Palatessani alamaihini ihailin Pirunportin suuta täältä kaukaa, ja tarkkailin Tiuhtelmaojan juok-

sua, koska olin kuullut, että Lapin purokuvia on otettu juuri tältä purolta. Kyllä puronvarsi antoikin aika rehevän kuvan Lapin luonnosta, saattoi olla, että siinä kasvoi kulleroita ja rentukoita, ei tosin enää kukassa.

Tuvalle tuli illalla porukka, joka ei ollut nähnyt mitään lumilaikkuja Lumikurussa ja väitti tästä johtuen koko laikun sulaneen kesän aikana. Aamulla lähdin kohti Lumikurua, koska olin menossa Luiojärvelle ja ajattelin valloittaa Sokostin pohjoisen suunnasta. Vaelsin Lumikurunojan vartta Lumipään editse, ja kas siellähän se melko iso lumilaikku oli. Nousin Lumipään ja Riitelmäpäitten väliseen satulaan, ainoa harmi oli, että samalla jouduin laajaan sumupilveen. Yritin seurata tunturiselännettä eteläänpäin Sokostia kohti, kun olin saavuttanut harjanteen, josta sekä oikealle että vasemmalle maasto laskeutui. Mutta sen seuraaminen osoittautui hankalaksi, milloin olin vasemmalle kaatuvan jyrkänteen reunalla ja jos korjasin suuntaa niin olin oikealla jyrkänteen reunalla. Totesin, että on paras unohtaa Sokostin valloitus täältä ja laskeutua suosiolla Pälkkimäoan laaksoon. Näkyvyys parani, kun saavutin Pälkkimäoan ja osuin puron varren tulipaikalle. Jatkoin Pikku Luiojärvestä tulevan puron seuraamista kohti Luiojärven Jaurutusta varsin joutuisasti, koska polku oli tasainen ja helppo kulkea. Olin jälleen Maantiekurun tiellä. Matkalla bongasin vanhan laavu-kotatyypin yö-

pymispaikan, josta parin kilometrin päästä olin Raappanan kammilla. Aaro Raappana oli Sodankylän nimismies, joka oli innokkaana erämiehenä rakentanut kammin. Sopuleita esiintyi sen verran paljon, että en viitsinyt ajatella yöpymistä tässä historiallisessa kammassa, joten suuntasin Sokostinojan yli siltaa pitkin ja edelleen Luiojärven autiotupakylään.

Luiojärveltä lähdin Piironen-nimisen hyvinkääläisen vanhemman miehen kanssa kohti Tuiskukurua. Välimatka oli melko lyhyt päivämatkaksi, joten kävimme hänen kanssaan valloittamassa Tuiskukurun lähitunturit, kaikkiaan viisi eri huippua. Illalla tuvalle kertyi retkeilijöitä, niin kokeneita kuin vähän kokemattomiakin. Muistan erityisesti erään nuoremman tytön, joka selkä kumarrassa kantoi hiukan ylisuurta kuormaa. Hänen retkikaverinsa oli kamerafirma Fimekon henkilöstöä, mutta ei ollut näköjään tarpeeksi korostanut periaatetta: Älä ota turhaa tavaraa mukaan; kyllä erämaassa pärjää vähemmälläkin. Tehtiin myös räiskäleitä nuotiolla, ikäväksemme huomasimme, että Trangian paistinpannu ei kestänyt liekkien kuumuutta, vaan vääntyi muodottomaksi.

Aamulla päätimme Piironen kanssa jatkaa matkaa Lankojärvelle, mutta teimme sen Vasanlyömäpää – Joukhaispää – Lupukkapää reittiä. Joukhaispäällä kohteenamme oli tunnettu ahmanpesä tunturin lakitasanteella. Löysimme helposti pesän, mutta ki-

vien välissä ei sillä kertaa tietenkään ollut mitään elävää. Lupukkapäälle noustessamme jätimme rinkat länsirinteellä olevan suuren kiven päälle. Huipulla ollessamme lännestä saapui syksyn ensimmäisiä lumisadepilviä, jotka hetkessä peittivät ympäristön ja ilman lumituiskuun. Pelko hiipi mieleen, miten löydämme rinkat, mutta onneksi laskeutuessamme näkyvyys parani ja rinkat olivat pian taas selässä. Lupukkapäältä päätimme mennä Tampakkopään ja Juromapään välistä kurua pohjoiseen Suomujoelle. Kurussa oli haittana monta kaatunutta keloja, mutta kyllä Suomujoki tuli vastaan. Ylityspaikkakin löytyi, vettä oli hiukan polven yläpuolelle, virtaus oli rauhallinen ja pohja sorainen. Enää pari kilometriä ja olimme Lankojärvellä. Piironen muuten suri sitä, että ei ollut ennen löytänyt Saariselkää retkikohteena ja nyt vasta vanhana oli ensimmäisiä kertoja näissä maastoissa. Hän päättikin käydä Saariselällä kaupassa ja jatkaa syysretkeään vielä, minä kun jouduin palaamaan tämän viikon jälkeen työhön. Lankojärvellä piti tietenkin käydä tutkailemassa Meänteisin kunnaita.

Retkipäivä alkoi kirkkaana ja sää näytti parhaat puolensa, oli tyyntä ja kaikin puolin kannatti nousta vaeltamaan tunturien lakimaastoja. Erosin retkikumppanistani ja lähdin kohti Lankopäätä. Kävin sen neljällä eri huipulla. Viimeisen eli läntisimmän rinteellä oli mielenkiintoisen muotoinen kivi, aivan kuin telttä, joten

kävin ihmettelemässä sitä. Edetessä länteenpäin näkyi kaukana pitkä kivijata, joka osoittautui Kulasjokeen laskevan puron latvakuruksi. Seuraavana huiputin Kutturapäät, josta saavuin Taajosnokalle. Istuskelin isolla kivellä kun lännestä saapui Kiilopäältä Hempan johtama naisseurue, kohteenaan Taajostupa. Hemppa vaihtoi muutaman lauseen kanssani, ja jatkoi porukkansa kanssa. Itse näin istumasijoiltani Taajostuvan katon ja havaitsin Hempan menevän seurueensa kanssa liikaa oikealle. Lähdin liikkeelle ja olin ennen seuruetta tuvalla. Hemppa tuli ja oli hieman vaivaantunut, kun olin nähnyt hänen suunnistusvirheensä. Pidin lounastauon tuvalla ja otin suunnan kohti Rumakuraa seurueen poistuttua, päätin tutkia Roopenojan vartta Luuvaaran takana, josta puikkaisin sitten Rumakurun autiotuvalle. Päiväretkeilijät olivat jo kaikonneet Rumakurusta, kun saavuin sinne. Asetuin taloksi ja valmistauduin viimeiseen autiotupayöpymiseen tällä retkellä. Yöllä joko lapinmyyrä tai harmaakuvemyyrä järsi niin voimakkaasti lattian alla rakenteita, että piti muuttaman kerran tömäyttää jalalla lattiaa hiljentääkseen jyrksijän. Aamulla ei ollut kuin parin poronkuseman matka Saariselälle ja retkiympyrä oli sulkeutunut.

Pentti Lahdenvuo

Seppo J. Partanen

Kittilän Kukasjärven myyttinen menneisyys

Tietokirjailija Seppo J. Partanen on tutkinut Vettasen tilan historiaa. Tilan mailla sijaitsevat niin HSL:n kuin Kiehisten ja muiden Suomen Matkailuliiton jäsenyhdistysten tontit. Omistajat vaihtuvat, mutta historia pysyy. RH

Korvenraivaajien muistot näkyvät järven rannoilla

Kittilän Kukasjärvi on runsaassa sadassa vuodessa kokenut enemmän

kuin vuosituhansissa sitä ennen. Yksinäiselle erämaatilalle asettui 1800-luvulla Vettasen suku, raivasi peltoa, metsästi ja kalasti, jaksoi taistella armottoman luonnon kanssa monta sukupolvea. Matkailijayhdistys lunasti suuren tilan rakennuksiin vuonna 1936. Kymmenien vuosien unohduksen ja rappioitumisen jälkeen Kukasjärvi koki uuden aikakauden 1960-luvulla. Vaikka suurin osa Vettasen tilasta myytiin vuosituhannen lopulla, jatkuu elämä Kukas-

järven rannalla Lapinkävijöiden ja muiden yhdistysten lunastettua palan rantaa ja siinä olevat mökit tukikohdakseen.

Viitteitä aikaisempienkin vuosisatojen elämään on Kukasjärven maastosta löydetty. Arkeologit ovat paikantaneet järven kaakkoispuo-

Vettasen tilan kuva 1921

lelta pienen Unilammen ja Pyhäojan väliltä kolme peurojen pyyntikuoppaa sekä niiden läheisyydestä useita mahdollisia liesikivetyksiä. Pyyntikuoppa on löydetty myös Pyhäjärven rantaniemekkeestä Pyhäojan suun itäpuolelta. Kukasjärven eteläpään itärannalla on näkyvissä maatuneita rakennusten sijoja ja kiuas.

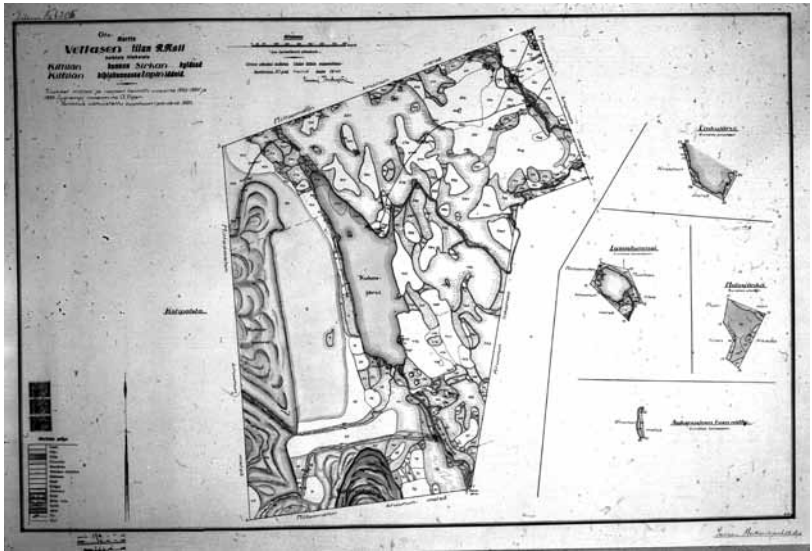
Ihminen on kulkenut, kalastanut, metsästänyt, paimentanut porojaan ja palvonut omia jumaliaan näillä tuntureilla

ja järvillä satoja vuosia. Pyhä- ja Aakenustunturit sekä niiden katveessa olevat järvet, lammet, purot ja kaltiot kätkevät sisäänsä paljon menneiden aikojen myyttejä ja mystiikkaa.

Vettasen tilan historia ulottuu kauemmaksi kuin vuoteen 1891, jolloin Iisak Juhonpoika Martimo lunasti tilan omakseen. Knut Anders Vettaiselle myönnettiin Kittilän käräjillä vuonna 1803 oikeus erämaatilan perustamiseen Kukasjärvelle. Hän oli tullut Ruotsin puolelta läheltä Vet-

tasjärveä, josta sukunimi ja uudistilän nimi ovat ilmeisesti peräisin. Ensimmäinen asunto lienee rakennettu Kukasjärven koillisrannalle Kukasojan suun niemeen ja vesimylly hiegan ylemmäs Kukasojaan.

Andersin pojista ainakin kaksi jatkoi jutaavien porosaamelaisten elämäntapaa. Erkki nai Anundi Sarren ja Inka Suikin tyttären Anna Kaisan. Mickel nai puolestaan enontekiöläisen Christina Andersdotter Nutuntureilla

Vettasen tila 1890

tin. Näiden sekä muiden raitio saamelaisten elämästä voi lukea netistä Muonion kunnan nettisivuilta muonio.fi > Hallinto > Tietoa Muoniossa. Sivun alareunasta löytyy linkki Siv Rasmussenin kirjoittamaan julkaisuun "Vellikaara Vettasia, Muoni-

on ja Äkäslompolon alueen saamen historia” PDF muodossa. Kirjasesta löytyy vastaus myös siihen, mikä oli raitiosaamalainen. Vastaus ei ollut aivan sitä, mitä olin ennalta kuvitellut. Iisak Juhonpoika Martimolla ei näytä olevan tekemistä alkuperäisen paikalle muuttaneen Vettasen suvun kanssa. Martimo nimi muuttui myöhemmin Vettaseksi, sillä tuohon aikaan sukunimikäytäntö ei ollut niin virallinen kuin nykyisin. Koska tila oli nimeltään Vettanen, oli varsin luonnollista, että sen omistajaa ryhdyttiin kutsumaan samalla nimellä. Tarkempaa tietoa siitä, kuinka kauan Knut Vettainen ja hänen jälkeläisensä Kukasjärvellä asuivat, ei tällä hetkellä ole.

Nämä tiedon antoi Muonion Kangosjärvellä asuva Arto Enojärvi. Hän on ollut mukana ”Vellivaara Vettasia” julkaisun tekemisessä avovaimonsa Siv Rasmussenin kanssa. Hän on sukua Vettasen tilan alkuperäiselle asukkaalle Knutille.

Iisakki - korvenraivaaja

Talokas Iisak Juhonpoika Martimo, sittemmin Vettanen muutti Kolarista Kittilän Kukasjärvelle vuonna 1891. Hän oli syntynyt 9.8.1851 ja kuoli 3.12.1923. Perheeseen kuului vaimo Stiina (Kristiina) Henriikka Efraimintytär sekä kaksi lasta; Filippiina s. 1886 ja Olga Kristiina s. 1889. Kukasjärven rannalla perhe kasvoi neljällä lapsella; Frans Oskar s. 1891, Maria Matilda s. 1893, Betty Rosinda s. 1894

ja Hedvig s. 1896.

Kittilän käräjäoikeus oli vahvistanut jakokirjat ”Vettasen yksinäiselle tilalle n:ro 11 Sirkan kylässä 1. syyskuuta 1890”. Tila oli suuri, lähes 850 hehtaaria, josta metsämaata 448 ha, pelto- maata 10 ha, niittyjä 27 ha ja niitty- maata 15 ha. Jakokirjaan on merkitty kolme polkua ja kaksi talvitietä. Kysymys oli valtion kruununtilasta, joka oli vuokrattu Vettasille.

Tilan rajat oli mitattu ja isojako tehty vuosina 1883–1884. Rajat merkittiin maastoon rajapyykeillä elokuussa 1889 nuoremman ”komissiooni maanmittari” O. Tigerin toimesta ja pyykkit lienevät edelleen paikallaan, etsikääpä! Pyykkien sijainti näkyy vanhassa kartassa ja karttaan merkityt numerot hakattiin kivivasaralla pyykkien pintaan.

Perintötilaksi Vettanen lunastettiin 2.5.1901. Viljelysmaata oli 13,2 ha, viljelykelpoista maata 12,5 ha, metsämaata 221,12 ha ja joutomaata 601,66 ha eli yhteensä 848,48 ha. Tällöin varmaankin yhdyttiin rakentamaan uutta taloa ulkorakennuksineen Kukasjärven länsirannalle nykyisen Lapinkävijäin majan tienoille. Alkuperäinen Vettasen pirtti lienee sijainnut järven koillisrannalla Kukasojan suun niemekkeessä, josta lähti kulkukeino Aakenusjärvelle haarautuen sitten Kittilään ja Sirkkaan. Järven kaakkoisnurkan törmällä on sijainnut kala-aitta. Kukasojan suussa on näkyvillä jälkiä vanhasta asumuksesta sekä vesimyllystä.

Naapuri liian lähellä

Pienen kuvan elämästä erämaatilalla antaa professori Uunio Saalas kirjassaan ”Muistelmia lapsuuteni ja nuoruuteni ajoilta” (WSOY 1963). Tutkimusretkellä Kittilän ja Muonion tuntureille kesäkuussa 1905 hän vieraili Vettasen tilalla ja kuvaa näin käyntiään:

– ”Kukasjärven talo on hyvin yksinäinen. Lähin naapuritalo, jonne ei ollut edes kunnollista polkua, oli lähes peninkulman päässä Aakenusjoen varrella, ja Sirkan kylään, joka oli seuraava asuttu paikkakunta samassa koillisen suunnassa, oli noin kolmen peninkulman matka.

Järvestä saivat asukkaat kaloja. Poroja oli heillä muutamia kymmeniä ja lehmiä seitsemän. – Ohraa ja kauraa-kin viljeltiin vähän ja perunat kasvoivat tavallisina vuosina hyvin. Mutta niittymaat olivat huonoja ja hajallaan. Yleensä tuntuivat asukkaat olevan perin tyytyväisiä oloonsa ja elämäänsä. Eräs seikka näytti heitä kuitenkin tällä hetkellä suuresti huolestuttavan. He olivat äsken saaneet tietää, että saisivat n. 5 km:n päähän Aakenusjoen varrelle naapurin, joka heidän mielestään tulisi olemaan aivan liian lähellä. Tämä näiden seutujen harvalle asutukselle tavallaan kuvaava syy heidän tyytymättömyyteensä sai helposti selityksensä seuraavasta tosiasiasta. Heillä ei ollut minkäänlaisia kylvöniittyjä, vaan he keräsivät lehmilleen talveksi heinää joen partaalla siellä täällä olevilta luonnonniitty-

kaistaleilta ja nyt pelkäsivät saavansa tässä korjuutyössä pahan kilpailijan”

Erämaaluonto voitti

Frans Oskar ja Betty Rosinda lunastivat tilan elokuussa 1921 maksaen siitä 2000 markkaa. Sisarukset lupasivat eläkesopimuksessa seuraavat asiat 70- ja 66-vuotiaille vanhemmilleen:

1. Asuinhuoneeksi pirtin viereinen kamari, siinä riittävä valo ja lämpö
2. 300 kg ohra- tai ruisjauhoja
3. 6 litraa maitoa vuorokaudessa
4. 100 kg tuoretta lihaa
5. 50 kg suolattua siika kalaa
6. 50 kg kahvia ja sokeria yhteensä
7. Yksi sarkapuku ja yksi puolivillainen, yksi naisen puolivillainen ja yksi pumpulipuku, planellinen alusvaatekerta ja toinen liinainen, yksi naisen planellinen paita ja toinen liinainen, kaksi alushametta, yksi pari kenkiä kummallekin ja kaksi paria sukkia ja vanttuuta sekä muita pienempiä tarpeita varten 500 markkaa rahaa vuodessa ja yksi pikanälli viikossa.

Osan lapsista oli pakko muuttaa pois, sillä erämaa ei elättänyt kaikkia. Filippina meni naimisiin talokas Aappo Pietulan kanssa, Maria nai talokas Niilo Nikulan, Olga Kristiina muutti 1919 Muonioon ja Hedvig samana vuonna Turtolaan. Vanha isäntä Iisakki kuoli 3.12.1923 ja vaimo Stiina muutti Sirkan kylään.

Frans Oskar meni naimisiin 15.3.1922 Hanna Riika Taavetintytär Mäcklinin kanssa. Heille syntyi kolme lasta Elli Maria 1923, Siiri 1924 ja Eliina 1926. Sitten tapahtui jotakin järkyttävää, luonto näytti voimansa. Frans katosi kauppamatkallaan Kukasjärveltä Kittilään ja hänet löydettiin kuolleena Kukasvaaran lumisilta rinteiltä 3. joulukuuta 1928. Eksyikö, paleltuiko vai saiko sydänkohtauksen? Viimeisin vaihtoehto tuntuu todennäköisimmältä.

Betty Rosinda muutti Muonioon 1928, synnytti siellä tytön Laura Ade-

la kävi liian raskaaksi Hanna Riikalle ja hänen pienille lapsilleen, jotka olivat isän kuollessa 2–5-vuotiaita. Vettasen tilaa ryhdyttiin myymään. Todistus vuodelta 1935 kertoo tilaa rasittaneen jakamattoman kuolinpesän Hanna Riikan, Elli Marian, Siirin ja Eliinan omistusoikeuden lisäksi Kristiina Vettasen eläke-edun. Laura Adele Rosindantytär Vettanen ilmoitautui holhoojansa kautta vaatimaan osuuttaan Vettasen tilaan.

Muonion hoitoalueen metsänhoitaja Väinö Sandström tarjosi Kukasjärven ympärillä sijainnutta Vettasen

RAIJA HENTMAN

Vettasen tilan vanhat pelto-ojat näkyvät edelleen Kukasjärven pihapiirissä.

len 1933, meni samana vuonna naimisiin Arvid Vuollon kanssa ja kuoli 1936

Elämä yksinäisellä erämaatilal-

tilaa Metsätieteelliselle tutkimuslaitokselle, sittemmin Metsätutkimuslaitokselle (nykyisin Luonnonvarakeskus), keväällä 1933. Tätä tietä tila ajautui vuonna 1936 Suomen Matkailijyhdistykselle, mutta

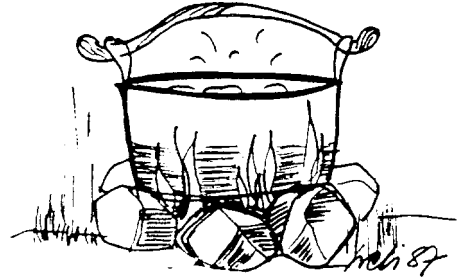
siitä samoin kuin tilan rakennusten kohtalosta enemmän seuraavassa numerossa.

Niestasäkki

Niestasäkki on tärkeä Lapinkävijä-lehden osasto, koska siinä annetaan retkiruokaan ja kuivattamiseen liittyviä vinkkejä niin tankin täyttäjille kuin herkuttelijoille. Keittimet esiin!

Kasvikuivurit testissä

Kuluttaja-lehdessä ilmestyneessä kasvikuivurien testissä testattiin 14 kuivuria. Testin aikana arvioitiin suorituskykyä, käyttömukavuutta, melua, sähkönkulutusta, rakenteen ja materiaalien laatua, sähköturvallisuutta ja lämpöturvallisuutta. Testin voi ostaa osoitteesta kuluttaja.fi/testit. RH

Kuivattua kermaa ym.

Ruotsalaisessa nettikaupassa roschatoftsweden.com on tarjolla muun muassa sumukuivattua kermaa, mu-

najauhoa, vegaanista kasvislientä, kuivattua parsakaalia, tomaattia, punaista paprikaa, perunaa, sipulia, porkkanaa ja kasvissekoituksia. Lisäksi tarjolla on muun muassa parsakaali-valkosipulipataa ja punajuurisienipataa. RH

Rinkan pohjalta

Rinkan pohjalle kertyy kaikenlaista, kuten tietoja kursseista, näyttelyistä ja esityksistä sekä muita kuin retkeilytietoja ja -taitoja karuttavia pikku-uutisia eritoten Lapista, luonnosta ja saamelaisista.

Retkiruokakurssi 3.10.21

järjestetään Järvenpään opistossa klo 11–17.

Kurssilla valmistetaan retkikeittimin kuivatetuista aineksista koottuja ruokia lounaaksi ja päivälliseksi jälkiruo-

kia unohtamatta. Aterioiden välillä kerrotaan kuivattamisesta, kuivattamisvälineistä ja retkiruokaiksi soveltuvista ruokakaupan tuotteista. Kursin hinta on 68 € ja kurssinumerolla 9320 voi ilmoittautua osoitteessa jarvenpaanopisto.fi.

Kolmesta yksi

Karttakeskuksen, Metsälehdien ja Tapijon verkkokaupat ovat yhdistyneet yhdeksi verkkokaupaksi. Karttakauppa.fi-osoitteesta saa jatkossa kaikkien kolmen verkkokaupan tuotteita. Muutoksen myötä Karttaklubia ei enää ole käytössä.

Pitkiä retkipyöräilyreittejä pohjoiseen

Kaksi hanketta kehittää pyöräilyreittejä. Luken johtama STIL-hanke rakentaa helppoja, useamman päivän reittejä Suomen Lappiin, Norjan Finnmarkiin ja Ruotsin Norrboteniin. Reitit suunnitellaan niin, että ne sopivat monenlaisille kohderyhmille lapsiperheistä ikääntyviin. Arctic Bikepackin Trail-reittikehityshankkeessa taas syntyy pyörävaellusreittejä Pohjois-Suomen ja -Norjan alueelle.

UK-puiston kuulumisia

Sarvijoen ja Sudenpesän tupien peruskorjaus valmistuu syyskuussa ja viimeistään lokakuussa tupiin voi tehdä varauksia.

Rautulammelle valmistuu autio- ja varaustupa sekä päivätupa, liiteri ja käymälä sopivasti ruskaretkelijöiden käyttöön.

Myös Lankojärvelle, Suomunruoktulle ja Luirojärvelle on tulossa uudet käymälät ja liiterit. UK-kansallispuisto on toiseksi suosituin 372 000 kävijällään.

Sompion luonnonpuiston reittimerkintöjä on uusittu, Pyhä-Nattasen

parkkipaikalle on tuotu käymälä ja Ruijanpollulla Nattushaaran yli on rakennettu uusi silta.

Martimoaavalle pitkoksia

Martimoaavan luonnonsuojelualueen pitkoksia on uusittu kesän mitaan.

Hämeen Ilvesreittiä kohennettu

Hämeen Ilvesreittein merkinnät alkavat olla priimakunnossa, sillä tolpan nokkiin ja puihin on ilmestynyt keltaisia vinoneliöitä, jotka merkkäavat kohteiden välisiä yhdysreittejä. Rengasreitit ovat Lopella saaneet värikoodit: Iso-Melkuttimen kierto sinisen, Kivisammaljärven kierto punaisen, Kivijärvi-Onkimaanjärvi-Kivijärvi sininen, Pääjärven virkistysalueen laavukierros punainen, Kynnysniemen kierto sininen ja Pääjärven kierto oranssi.

Kansallispuisto-oppaita

Muonion Ammattiopisto Lappian erä- ja luonto-oppaita valmistavalta kurssilta on valmistunut yhdeksän kansallispuisto-opasta. Kansallispuisto-oppaita on koulutettu vuodesta 2013 jo toista sataa. Koulutuksen aikana tutustutaan monipuolisesti erilaisiin kansallispuiston huolto- ja ylläpitotoimiin. Retkeilijöiden neuvominen on tärkeä osa kansallispuisto-oppaiden työnkuva.

MH:n tiedote 28.7.21. RH

Aalistunturille kansallispuisto?

Kolarin ja Pellon rajan tuntumassa sijaitsevalle Aalistunturille on tehty aloite kansallispuiston perustamiseksi. Alue on n. 10 000 hehtaaria ja maat pääosin valtion omistamia. Alueella on kaksi luontotyyppiä: Perä Pohjolan vaaravyöhyke ja Aapa Lappi. Alue on pääosin nuorta talousmetsää. Aalistunturille on jo perustettu 1990 luvulla tuhannen hehtaarin suojelu ohjelma alue. Aloitteen tekemisen jälkeen Metsähallitus on ilmoittanut aikeistaan hakata alueella, mutta ettei tiennyt kansallispuisto esityksestä. Tämän hallituskauden aikana on valmisteilla Sallan ja Evon kansallispuistot.

Kuukkelä 8.7.21 (RB)

Älä oikease Palkaskerolle

Palkaskeron kierros kiertää Palkaskerolle niin, että pahasti kuluu polkua ei muodostu. Kulku oikopolkua suoraan Pallastunturin pysäköinti-alueelta huipulle on kielletty eroosion estämiseksi ja kaukomaisen suojelun vuoksi. Pysy viitoitetulla polulla, älä poikke siltä. (RB)

Tie 940 Kolarista Äkäslompoloon on suljettu siltatyön takia

Tie 940 Kolarista Hannukaisen kautta Äkäslompoloon on suljettu liikenteeltä lokakuuhun 2021 asti siltatyön takia. Suosittelemme kulkemaan Ylläsjärven ja Maisematien kautta eli

reittiä Kolarin-Kurtakko-Ylläsjärvi-Äkäslompolo (tie 80). /RB)

Tupien, kotien ja tulenteo- paikkojen koronaohjeistus

Varaus- ja vuokratuvat pidetään auki, jos retkeilijät pystyvät noudattamaan koronaturvallisuusohjeita eli pitävät 2 m turvavälit muihin kulkijoihin ja käyttävät kasvosarpeja tuvilla ja kodilla. Turvallisuuden kannalta tärkeitä autiotupia ei toistaiseksi suljeta.

Suurimmat sallitut henkilömäärät ovat isoissa tuvilla kuusi henkilöä ja pienissä neljä henkilöä. Mikäli turvaohjeistusta ei pystytä noudattamaan, joudumme sulkemaan matkailukeskusten lähellä sijaitsevat tuvat ja kodat.

Kiitos kaikille tähänastisesta huomaavaisesta käytöksestä kanssakulkijoita kohtaan. Eiköhän me selvitä tästäkin ongelmasta yhdessä. (RB)

Montellinmajalla uusi kota tulisteluun

Montellinmaja on poistunut autiotupakäytöstä! Tuvan vieressä on uusi päiväkäyttöön tarkoitettu kota, joka on nyt valmis ja käytössä. Lähin autiotupa on Nammalaturussa. (RB)

Mustavaaran autiotuvasta nähtävyysskohte

Mustavaaran tupa on poistunut autiotupakäytöstä. Tuvan lähelle on valmistunut uusi kota, joka palvelee retkeilijöitä tulistelupaikkana. Mustavaaran tupa on vanha porokämp-

pä ja se jää historialliseksi nähtävyyshoiteeksi. Tupa on lukossa, koska sen kunto on niin huono, että se ei täytä turvallisuusmääräyksiä. (RB)

Äkäsmyllyn laavu on purettu

Äkäsmyllyn lähellä oleva huonokuntoinen laavu tulipaikkoineen ja vanhoine käymälöineen on purettu. Äkäsmyllyn historialliset rakenteet ovat nykyisin yksityisessä omistuksessa. Metsähallituksen Luontopalvelut on parantanut läheisen retkeilykohteen, Äkässaivon, palveluita. Äkässaivo sijaitsee noin neljä kilometriä Äkäsmyllyltä etelään. Siellä on Saivonkierros-niminen luontopolkku sekä kota ja tulentekopaikka tulis- teluun. (RB)

Riemuliiteri katoaa Äkäslompolosta

Muistojen Riemuliiteri puretaan ja sen tilalle rakennetaan majoituspaikkoja. Siispä kerätään muistoja Riemuliiteristä, lähetä muistosi tai tarinasi, joko sähköpostilla osoitteeseen kari.kaulanen(at)gmail.com tai postitse Kari Kaulanen, Torniontie 151 A, 95645 Turtla. Luontoon.fi (RB)

Jäsenedet saa vain jäsenkortin esittäen

Uusi jäsenetu -

Calazolta 20 % alennus!

Retkeilyoppaistaan ja vedenkestävistä retkeilykartoistaan tuttu Calazo

myöntää Helsingin Seudun Lapinkävijöille 20 prosentin alennuksen nettikaupassaan.

Alennuksen saadaksesi täytä maksaessasi "Minulla on alennuskoodi"-kohtaan HSL2020 ja "haluan jättää viestin"-kohtaan HSL:n jäsennumeroni XXXX.

Alennus koskee myös Calazon Ruotsin, Norjan ja Tanskan karttoja ja kirjoja!

www.calazo.fi

Scandinavian Outdoor 10%, Forum Helsinki sekä Tammisto Vantaa, www.scandinavianoutdoor.fi

Kilpisjärven retkeilykeskus, 10% majoituksesta, www.kilpisjarvenretkeilykeskus.fi

Hotelli Hetan majatalo 10% normaalihinnoista, 5% alennushinnoista, www.hetan-majatalo.fi

Ankarat Avotunturit 15 % verkko-kaupan tuotteista (ei elektroniikasta ja keitinlaatikosta), www.avotunturit.fi. Pyydä alennuskoodi ja ohjeet osoitteesta, [jasenasiat\(at\)lapinkavijat.fi](mailto:jasenasiat(at)lapinkavijat.fi)

Rethi -lehti uusi 6 numeron tilaus 35 € (norm.50 €) ja jo tilatusta lehdestä 5 € alennus. Lähetä tietosi Raija Hentmannille, [raija.hentman\(at\)lapinkavijat.fi](mailto:raija.hentman(at)lapinkavijat.fi)

Karttakeskuksen kartoista ja kirjoista 10-15%. Katso ohjeet, Lapinkavijat.fi> Jäsenedet

YLEISTÄ

Helsingin Seudun Lapinkävijät ry perustettiin vuonna 1973 edistämään erityisesti Helsingin seudulla Lapin matkailua ja retkeilyä. Jäsenyysmuodot ovat varsinaiset jäsenet, nuorisojäsenet ja kunniajäsenet.

Jäsenmäärä: 19.8.2021, 877 henkilöä ja lehden erillistilajia, 6 kpl

Jäsenmaksut: vuodelle 2021 varsinaiset jäsenet 20 euroa ja nuorisojäsenet (alle 18 vuotiaat) 10 euroa

Jäsenasioiden hoitaja: sekä **osoitteenmuutokset:** *Sakari Palo*, 040 530 9578, jäsenasiat(at)lapinkavijat.fi, Varahenkilöt: *Kauko Hämäläinen ja Saara Loiste*.

Taloudenhoitaja: *Marja Luhtala*, Kuusmiehentie 72 B, 00670 Helsinki 045 264 3901, talous(at)lapinkavijat.fi

Pankkiyhteys:
Nordea FI18 2142 1800 0138 42
Ei jäsenmaksuja tälle tilille.

Viitteet:

Karjakaivon käyttömaksut	1999
Kukasmajan käyttömaksut	1025
Goados-kodan käyttömaksut	1038
Varustevuokrat	123

MobilePay numerot:

Karjakaivon käyttömaksut	19993
Goados-kodan käyttömaksut	23747
Kukasmajan käyttömaksut	94700
Varustevuokrat	77448

HALLITUS

Puheenjohtaja: *Markus Pyhälä*,
040 419 0967,
markus.pyhala(at)lapinkavijat.fi

Varapuheenjohtaja:
Raija Hentman, 0400 380 606,
raija.hentman(at)lapinkavijat.fi

Sihteeri: *Sirkka Leppänen*, 050 346 5876
sirkka.leppanen(at)lapinkavijat.fi

Jäsenet: *Marina Koskelainen, Saara Loiste, Antti Pasanen, Kaisa Peuramäki, Ari Saarinen, Taina Teroahartiala*

Hallituksen sähköposti:
info(at)lapinkavijat.fi

TOIMIKUNNAT

Koulutustoimikunta: vetäjä
Saara Loiste, 040 565 6231,
koulutustk(at)lapinkavijat.fi

Ohjelmatoimikunta: vetäjä
Marina Koskelainen, 0400 291 550,
ohjelmatk(at)lapinkavijat.fi

Talkootoimikunta: vetäjä *Kaisa Peuramäki*, 050 353 7637,
talkootk(at)lapinkavijat.fi

Tiedotustoimikunta: vetäjä *Soile Taskinen*, tiedotustk(at)lapinkavijat.fi

Ulkoilutoimikunta: vetäjä
Juha Karsikas, 040 548 1250,
ulkoilutk(at)lapinkavijat.fi

Muut tiedot toimikuntien jäsenistä, toimihenkilöistä, tiedottamisesta ja tukikohdista Lapinkävijässä 1/2021 ja yhdistyksen kotisivuilla, lapinkavijat.fi.

VARUSTEVUOKRAUS

Rinkkoja

Keittimiä

Teltoja

Ahkioita

Vuokrausvastaava Antti Pasanen 050 376 8590 (tekstiviestillä)
Yhdistyksen jäsenille jäsenhintaan ja ei-jäsenille korotettuun hintaan.
Tarkemmat tiedot verkkosivulla www.lapinkavijat.fi

RETKI-ETIKETTI *Muista aina!*

1. Kunnioita luontoa
2. Suosi merkittyjä reittejä
3. Leiriydy vain sallituille paikoille
4. Tee tulet vain sallituille paikoille
5. Älä roskaa

METSÄHALLITUS
FORSTSTYRELSEN

Ympäristöministeriö
Miljöministeriet
Ministry of the Environment

Posti Green

Tule kokemaan erämaan rauhaa
Aakenuksen syliin

Kukasjärvelle

Jäsen, varaa itsellesi
Goados tai Kukasmaja
taikka molemmat

Ota yhteyttä *Markus Pyhälä*, 040 419 0967